

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

59. årgang

4. juli 2016

Indhold

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2016/C 243/01 Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende* 1

Retten

2016/C 243/02 Dommernes fordeling mellem afdelingerne 2

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2016/C 243/03 Sag C-128/14: Domstolens dom (Første Afdeling) af 28. april 2016 – Staatssecretaris van Financiën mod Het Oudeland Beheer BV (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hoge Raad der Nederlanden – Nederlandene) (Præjudiciel forelæggelse — skatter og afgifter — moms — afgiftspligtige transaktioner — udtagelse til brug for virksomheden af goder, som er opnået »inden for rammerne af virksomhedsudøvelsen« — sidestillingen med levering af goder mod vederlag — afgiftsgrundlag) 5

2016/C 243/04	Forenede sager C-191/14, C-192/14, C-295/14, C-389/14 og C-391/14-393/14: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 28. april 2016 – Borealis Polyolefine GmbH mod Bundesminister für Land-, Forst-, Umwelt und Wasserwirtschaft (C-191/14), OMV Refining & Marketing GmbH mod Bundesminister für Land- und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft (C-192/14), DOW Benelux BV m.fl. mod Staatssecretaris van Infrastructuur en Milieu (C-295/14), Esso Italiana Srl, Eni SpA og Linde Gas Italia Srl mod Comitato nazionale per la gestione della direttiva 2003/87/CE e per il supporto nella gestione delle aktiviteter di progetto del protokollo di Kyoto, Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero dell'Economia e delle Finanze og Presidenza del Consiglio dei Ministri (C-389/14), Api Raffineria di Ancona SpA mod Comitato nazionale per la gestione della direttiva 2003/87/CE e per il supporto nella gestione delle aktiviteter di progetto del protokollo di Kyoto, Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare og Ministero dello Sviluppo economico (C-391/14), Lucchini in Amministrazione Straordinaria SpA mod Comitato nazionale per la gestione della direttiva 2003/87/CE e per il supporto nella gestione delle aktiviteter di progetto del protokollo di Kyoto, Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare og Ministero dello Sviluppo economico (C-392/14), Dalmine SpA mod Comitato nazionale per la gestione della direttiva 2003/87/CE e per il supporto nella gestione delle aktiviteter di progetto del protokollo di Kyoto, Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare og Ministero dello Sviluppo economico (C-393/14) – (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landesverwaltungsgericht Niederösterreich, Raad van State, Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio – Østrig, Nederlandene og Italien) – (Præjudiciel forelæggelse — ordningen for handel med drivhusgasemissionskvoter i Den Europæiske Union — direktiv 2003/87/EF — artikel 10a, stk. 5 — kvotetildelingsmetode — tildeling af gratiskvoter — måden for beregning af den ensartede tværsektorielle korrektionsfaktor — afgørelse 2011/278/EU — artikel 15, stk. 3 — afgørelse 2013/448/EU — artikel 4 — bilag II — gyldighed)	6
2016/C 243/05	Sag C-346/14: Domstolens dom (Første Afdeling) af 4. maj 2016 – Europa-Kommissionen mod Republikken Østrig (Traktatbrud — artikel 4, stk. 3, TEU — artikel 288 TEUF — direktiv 2000/60/EF — EU's vandpolitik — artikel 4, stk. 1 — forebyggelse af forringelse af tilstanden for overfladevand — artikel 4, stk. 7 — undtagelse til forbuddet mod forringelse — væsentlig samfundsinteresse — tilladelse til opførelse af et vandkraftværk ved floden Schwarze Sulm (Østrig) — forringelse af vandtilstanden)	8
2016/C 243/06	Sag C-358/14: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 4. maj 2016 – Republikken Polen mod Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union (Annullationssøgsmål — tilnærmelse af lovgivningerne — direktiv 2014/40/EU — artikel 2, nr. 25), artikel 6, stk. 2, litra b), artikel 7, stk. 1-5, stk. 7, første punktum, og stk. 12-14, samt artikel 13, stk. 1, litra c) — gyldighed — fremstilling, præsentation og salg af tobaksvarer — forbud mod markedsføring af tobaksvarer med en kendetegnende aroma — tobaksvarer med mentol — hjemmel — artikel 114 TEUF — proportionalitetsprincippet — nærhedsprincippet)	8
2016/C 243/07	Sag C-477/14: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 4. maj 2016 – Pillbox 38 (UK) Ltd mod Secretary of State for Health (anmodning om præjudiciel afgørelse fra High Court of Justice Queen's Bench (England & Wales) Division (Administrative Court) – Det Forenede Kongerige) (Præjudiciel forelæggelse — tilnærmelse af lovgivningerne — direktiv 2014/40/EU — artikel 20 — elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere — gyldighed — ligebehandlingsprincippet — proportionalitetsprincippet og retssikkerhedsprincippet — nærhedsprincippet — Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — artikel 16 og 17)	9
2016/C 243/08	Sag C-520/14: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 12. maj 2016 – Gemeente Borsele mod Staatssecretaris van Financiën og Staatssecretaris van Financiën mod Gemeente Borsele (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hoge Raad der Nederlanden – Nederlandene) (Præjudiciel forelæggelse — merværdiafgift — direktiv 2006/112/EF — artikel 2, stk. 1, litra c), og artikel 9, stk. 1 — afgiftspligtige personer — økonomisk virksomhed — begreb — skoletransport)	10

2016/C 243/09	Sag C-528/14: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 27. april 2016 – X mod Staatssecretaris van Financiën (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hoge Raad der Nederlanden – Nederlandene) (Præjudiciel forelæggelse — fælles toldtarif — forordning (EF) nr. 1186/2009 — artikel 3 — fritagelse for importafgifter — personlige ejendele — flytning af opholdsstedet fra et tredjeland til en medlemsstat — begrebet »sædvanligt opholdssted« — umuligt at have et sædvanligt opholdssted i en medlemsstat og i et tredjeland samtidigt — kriterier for fastlæggelse af det sædvanlige opholdssted) .	10
2016/C 243/10	Forenede sager C-532/14 og C-533/14: Domstolens dom (Første Afdeling) af 12. maj 2016 – Toorank Productions BV mod Staatssecretaris van Financiën (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hoge Raad der Nederlanden – Nederlandene) (Præjudiciel forelæggelse — den fælles toldtarif — tarifiering — kombineret nomenklatur — toldpos. 2206 — toldpos. 2208 — alkoholholdige drikkevarer fremstillet ved gæring efterfulgt af rensning — tilsætning af tilsætningsstoffer til alkoholholdige drikkevarer fremstillet ved gæring efterfulgt af rensning — drikkevarer, der har mistet de egenskaber, der kendetegner drikkevarer henhørende under toldpos. 2206)	11
2016/C 243/11	Sag C-547/14: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 4. maj 2016 – The Queen efter anmodning fra Philip Morris Brands SARL, Philip Morris Ltd og British American Tobacco UK Limited mod Secretary of State for Health (anmodning om præjudiciel afgørelse fra High Court of Justice (England & Wales) Queen’s Bench Division (Administrative Court) – Det Forenede Kongerige) (Præjudiciel forelæggelse — tilnærmelse af lovgivningerne — direktiv 2014/40/EU — artikel 7 og 18 og artikel 24, stk. 2 og 3 — artikel 8, stk. 3, artikel 9, stk. 3, artikel 10, stk. 1, litra a), c) og g), og artikel 13 og 14 — fremstilling, præsentation og salg af tobaksvarer — gyldighed — hjemmel — artikel 114 TEUF — proportionalitetsprincippet — nærhedsprincippet — EU’s grundlæggende rettigheder — ytringsfrihed — Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — artikel 11)	12
2016/C 243/12	Sag C-233/15: Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 28. april 2016 – SIA »Oniors Bio« mod Valsts ieņēmumu dienests (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Administratīvā apgabaltiesa – Letland) (Præjudiciel forelæggelse — forordning (EØF) nr. 2658/87 — den fælles toldtarif — tarifiering — kombineret nomenklatur — underposition 1517 90 91 og 1518 00 31 — flydende, vegetabilsk, uforarbejdet blanding, som ikke let fordamper, sammensat af rapsolie (88 %) og solsikkeolie (12 %)) .	13
2016/C 243/13	Sag C-358/15 P: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 12. maj 2016 – Bank of Industry and Mine mod Rådet for Den Europæiske Union (Appel — restriktive foranstaltninger over for Iran — liste over de personer og enheder, der er omfattet af indefrysningen af pengemidler og økonomiske ressourcer — gennemførelsesforordning (EU) nr. 945/2012 — retsgrundlag — kriterium om materiel, logistisk eller økonomisk støtte til Irans regering — del af et statsligt selskabs overskud, som udbetales til den iranske stat)	14
2016/C 243/14	Sag C-384/14: Domstolens kendelse (Tiende Afdeling) af 28. april 2016 – Alta Realitat SL mod Erlock Film ApS, Ulrich Thomsen (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Juzgado de Primera Instancia n° 44 de Barcelona – Spanien) (Præjudiciel forelæggelse — retligt samarbejde på det civil- og handelsretlige område — forkyndelse af retslige og udenretslige dokumenter — forordning (EF) nr. 1393/2007 — artikel 8 — manglende oversættelse af dokumentet — mulighed for at nægte at modtage dokumentet — adressaten for dokumentets sprogkunderskaber — prøvelse foretages af den dommer, der behandler sagen i afsenderstaten)	14
2016/C 243/15	Sag C-607/15 P: Appel iværksat den 18. november 2015 af Magyar Bencés Kongregáció Pannonhalmi Főapátság til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 10. september 2015 i sag T-453/14, Magyar Bencés Kongregáció Pannonhalmi Főapátság mod Europa-Parlamentet	15

2016/C 243/16	Sag C-146/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesgerichtshof (Tyskland) den 14. marts 2016 – Verband Sozialer Wettbewerb e.V. mod DHL Paket GmbH	15
2016/C 243/17	Sag C-186/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Curtea de Apel Oradea (Rumænien) den 1. april 2016 – Ruxandra Paula Andriciuc e altri mod Banca Românească SA	16
2016/C 243/18	Sag C-215/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Spanien) den 18. april 2016 – Elecdey Carcelén S.A. mod Comisión Superior de Hacienda de la Comunidad Autónoma de Castilla-La Mancha	17
2016/C 243/19	Sag C-216/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Spanien) den 18. april 2016 – Energías Eólicas de Cuenca S.A. mod Comisión Superior de Hacienda de la Comunidad Autónoma de Castilla-La Mancha	18
2016/C 243/20	Sag C-220/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Spanien) den 20. april 2016 – Ibernova Promociones S.A.U. mod Comisión Superior de Hacienda de la Comunidad Autónoma de Castilla-La Mancha	19
2016/C 243/21	Sag C-221/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha, Sala Contencioso-Administrativo, Sección Segunda (Spanien) den 20. april 2016 – Iberdrola Renovables Castilla La Mancha S.A. mod Comisión Superior de Hacienda de la Comunidad Autónoma de Castilla-La Mancha	20
2016/C 243/22	Sag C-222/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Administrativen sad Varna (Bulgarien) den 20. april 2016 – »MIP-TS« OOD mod Nachalnik na Mitnitsa Varna	21
2016/C 243/23	Sag C-224/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Varhoven administrativen sad (Bulgarien) den 20. april 2016 – Asotsiatsia na balgarskite predpiyatiya sa mezhdunarodni prevozi i patishtata (AEBTRI) mod Nachalnik na Mitnitsa Burgas som efterfølger for toldkontoret Svilengrad . .	22
2016/C 243/24	Sag C-251/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Supreme Court (Irland) den 2. maj 2016 – Edward Cussens, John Jennings og Vincent Kingston mod T.G. Brosman	23
2016/C 243/25	Sag C-263/16 P: Appel iværksat den 12. maj 2016 af Schenker Ltd til prøvelse af dom afsagt af Retten (Niende Afdeling) den 29. februar 2016 i sag T-265/12, Schenker Ltd mod Europa-Kommissionen . .	24
2016/C 243/26	Sag C-264/16 P: Appel iværksat den 12. maj 2016 af Deutsche Bahn AG, Schenker AG, Schenker China Ltd og Schenker (H.K.) Ltd til prøvelse af dom afsagt af Retten (Niende Afdeling) den 29. februar 2016 i sag T-267/12, Deutsche Bahn AG m.fl. mod Europa-Kommissionen	25
2016/C 243/27	Sag C-271/16 P: Appel iværksat den 13. maj 2016 af Panalpina World Transport (Holding) Ltd, Panalpina Management AG og Panalpina China Ltd til prøvelse af dom afsagt af Retten (Niende Afdeling) den 29. februar 2016 i sag T-270/12, Panalpina World Transport (Holding) Ltd m.fl. mod Europa-Kommissionen	27

Retten

2016/C 243/28	Forenede sager T-423/13 og T-64/14: Rettens dom af 24. maj 2016 – Good Luck Shipping mod Rådet (Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for visse personer og enheder med henblik på at forhindre nuklear spredning i Iran — indefrysning af midler — retlig fejl — retsgrundlag — fejlskøn — bevismangel)	28
2016/C 243/29	Sag T-226/14: Rettens dom af 25. maj 2016 – Europa-Kommissionen mod McCarron Poultry (Voldgiftsbestemmelse — det femte rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration (1998-2002) — kontrakt vedrørende området for »energi, miljø og bæredygtig udvikling« — opsigelse af kontrakten — tilbagebetaling af en del af de udbetalte forskudsbeløb — morarenter — udeblivelsessag)	29
2016/C 243/30	Sag T-753/14: Rettens dom af 25. maj 2016 – Ice Mountain Ibiza mod EUIPO – Etyam (ocean beach club ibiza) (EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-figurmærket ocean beach club ibiza — det ældre nationale figur- og ordmærke ocean drive Ibiza hotel og OCEAN THE GROUP — annullation af det ældre varemærke, der ligger til grund for den anfægtede afgørelse — ufornuddent at træffe afgørelse)	29
2016/C 243/31	Sag T-5/15: Rettens dom af 25. maj 2016 – Ice Mountain Ibiza mod EUIPO – Marbella Atlantic Ocean Club (ocean beach club ibiza) (EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-figurmærket ocean beach club ibiza — ældre nationale figurmærker OC ocean club og OC ocean club Ibiza — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — lighed mellem tegnene — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)	30
2016/C 243/32	Sag T-6/15: Rettens dom af 25. maj 2016 – Ice Mountain Ibiza mod EUIPO – Marbella Atlantic Ocean Club (ocean ibiza) (EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-figurmærket ocean ibiza — de ældre nationale figurmærker OC ocean club og OC ocean club Ibiza — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — lighed mellem tegnene — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)	31
2016/C 243/33	Sag T-126/15: Rettens dom af 24. maj 2016 – El Corte Inglés mod EUIPO – Grup Supeco Maxor (Supeco) (EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-figurmærket Supeco — det ældre EU-figurmærke SUPER COR — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — rækkevidden af appelkammerets undersøgelse — varer og tjenesteydelser, hvorpå indsigelsen er støttet — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 — regel 15, stk. 2, litra f), i forordning (EF) nr. 2868/95 — meddelelse nr. 2/12)	31
2016/C 243/34	Sagerne T-422/15 og T-423/15: Rettens dom af 25. maj 2016 – U-R LAB mod EUIPO (THE DINING EXPERIENCE) (EU-varemærker — ansøgning om EU-figur- og ordmærket THE DINING EXPERIENCE — absolut registreringshindring — manglende fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 — begrundelsespligt — artikel 75 i forordning nr. 207/2009)	32
2016/C 243/35	Sag T-376/15: Sag anlagt den 28. april 2016 – KK mod EASME	33
2016/C 243/36	Sag T-5/16: Sag anlagt den 4. januar 2016 – Gregis mod EUIPO – DM9 Automobili (ATS)	33

2016/C 243/37	Sag T-167/16: Sag anlagt den 19. april 2016 – Polen mod Kommissionen	34
2016/C 243/38	Sag T-170/16: Sag anlagt den 19. april 2016 – Guardian Glass España, Central Vidreiera mod Kommissionen	35
2016/C 243/39	Sag T-185/16: Sag anlagt den 25. april 2016 – Make up for ever mod EUIPO – L'Oréal (MAKE UP FOR EVER PROFESSIONAL)	36
2016/C 243/40	Sag T-187/16: Sag anlagt den 22. april 2016 – Anton Riemerschmid Weinbrennerei und Likörfabrik mod EUIPO – Viña y Bodega Botalcura (LITU)	37
2016/C 243/41	Sag T-197/16: Sag anlagt den 22. april 2016 – Andrea Incontri mod EUIPO – HigoCoL (ANDREA INCONTRI)	38
2016/C 243/42	Sag T-208/16: Sag anlagt den 29. april 2016 – Ranocchia mod ERCEA	38
2016/C 243/43	Sag T-210/16: Sag anlagt den 5. maj 2016 – Lukash mod Rådet	39
2016/C 243/44	Sag T-212/16: Sag anlagt den 9. maj 2016 – El Corte Inglés mod EUIPO – Elho Business & Sport (FREE STYLE)	40
2016/C 243/45	Sag T-213/16: Sag anlagt den 9. maj 2016 – El Corte Inglés mod EUIPO – Elho Business & Sport (FREE STYLE)	41
2016/C 243/46	Sag T-216/16: Sag anlagt den 11. maj 2016 – Vignerons de la Méditerranée mod EUIPO – Bodegas Grupo Yllera (LE VAL FRANCE)	42
2016/C 243/47	Sag T-227/16: Sag anlagt den 10. maj 2016 – Haverkamp mod EUIPO – Sissel (dørmåtte)	43
2016/C 243/48	Sag T-228/16: Sag anlagt den 10. maj 2016 – Haverkamp mod EUIPO – Sissel (Kieselstrand Oberflächenmuster)	43
2016/C 243/49	Sag T-232/16 P: Appel iværksat den 12. maj 2016 af Europa-Kommissionen til prøvelse af Personalerettens dom af 2. marts 2016 i sag F-3/15, Frieberger og Vallin mod Kommissionen	44
2016/C 243/50	Sag T-233/16 P: Appel iværksat den 12. maj 2016 af José Luis Ruiz Molina til prøvelse af Personalerettens dom af 2. marts 2016 i sag F-60/15, Ruiz Molina mod KHIM	45
2016/C 243/51	Sag T-234/16: Sag anlagt den 9. maj 2016 – Meissen Keramik mod EUIPO – Staatliche Porzellan-Manufaktur Meissen (Meissen)	46
2016/C 243/52	Sag T-236/16: Sag anlagt den 10. maj 2016 – Biogena Naturprodukte mod EUIPO (ZUM wohl)	46
2016/C 243/53	Sag T-239/16: Sag anlagt den 12. maj 2016 – Polskie Zdroje mod EUIPO (perlage)	47
2016/C 243/54	Sag T-243/16: Sag anlagt den 18. maj 2016 – Freddo mod EUIPO – Freddo Freddo (Freggo)	48
2016/C 243/55	Sag T-244/16: Sag anlagt den 13. maj 2016 – Yanukovych mod Rådet	49
2016/C 243/56	Sag T-245/16: Sag anlagt den 13. maj 2016 – Yanukovych mod Rådet	50
	Retten for EU-Personalesager	
2016/C 243/57	Sag F-19/16: Sag anlagt den 5. april 2016 – ZZ mod EIB	52

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende*

(2016/C 243/01)

Seneste offentliggørelse

EUT C 232 af 27.6.2016

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 222 af 20.6.2016

EUT C 211 af 13.6.2016

EUT C 200 af 6.6.2016

EUT C 191 af 30.5.2016

EUT C 175 af 17.5.2016

EUT C 165 af 10.5.2016

Teksterne er tilgængelige på:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

RET TEN

Dommernes fordeling mellem afdelingerne

(2016/C 243/02)

Den 9. april 2016 har Retten i plenarmøde som følge af P.G. Xuerebs, F. Schalins et I. Reines tiltrædelse som dommere ved Retten, efter præsidentens forslag fremsat i henhold til procesreglementets artikel 13, stk. 2, truffet beslutning at ændre Rettens afgørelse af 23. oktober 2013 ⁽¹⁾ om dommernes fordeling mellem afdelingerne, som senest ændret ved afgørelse af 13. april 2016 ⁽²⁾. For perioden fra den 9. juni 2016 til den 31. august 2016 tilknyttes dommerne afdelingerne som følger:

Første Udvidede Afdeling med fem dommere:

Vicepræsident H. Kanninen og dommerne I. Pelikánová, E. Buttigieg, S. Gervasoni og L. Calvo-Sotelo Ibáñez-Martín

Første Afdeling med tre dommere:

Vicepræsident H. Kanninen

- a) dommer I. Pelikánová og E. Buttigieg
- b) dommer I. Pelikánová og L. Calvo-Sotelo Ibáñez-Martín
- c) dommer E. Buttigieg og L. Calvo-Sotelo Ibáñez-Martín

Anden Udvidede Afdeling med fem dommere:

Afdelingsformand M.E. Martins Ribeiro og dommerne E. Bieliūnas, S. Gervasoni, L. Madise og Z. Csehi

Anden Afdeling med tre dommere:

Afdelingsformand M.E. Martins Ribeiro

- a) dommer S. Gervasoni og L. Madise
- b) dommer S. Gervasoni og Z. Csehi
- c) dommer L. Madise og Z. Csehi

⁽¹⁾ EUT C 344 af 23.11.2013, s. 2.

⁽²⁾ EUT C 175 af 17.5.2016, s. 2.

Tredje Udvidede Afdeling med fem dommere:

Afdelingsformand S. Papasavvas og dommerne I. Labucka, E. Bieliūnas, I.S. Forrester og C. Iliopoulos

Tredje Afdeling med tre dommere:

Afdelingsformand S. Papasavvas

- a) dommer E. Bieliūnas og I.S. Forrester
- b) dommer E. Bieliūnas og C. Iliopoulos
- c) dommer I.S. Forrester og C. Iliopoulos

Fjerde Udvidede Afdeling med fem dommere:

Afdelingsformand M. Prek og dommerne I. Labucka, J. Schwarcz, V. Kreuschitz og F. Schalin

Fjerde Afdeling med tre dommere:

Afdelingsformand M. Prek

- a) dommer I. Labucka og V. Kreuschitz
- b) dommer I. Labucka og F. Schalin
- c) dommer V. Kreuschitz og F. Schalin

Femte Udvidede Afdeling med fem dommere:

Afdelingsformand A. Dittrich og dommerne F. Dehousse, J. Schwarcz, V. Tomljenović og I. Reine

Femte Afdeling med tre dommere:

Afdelingsformand A. Dittrich

- a) dommer J. Schwarcz og V. Tomljenović
- b) dommer J. Schwarcz og I. Reine
- c) dommer V. Tomljenović og I. Reine

Sjette Udvidede Afdeling med fem dommere:

Afdelingsformand S. Frimodt Nielsen og dommerne F. Dehousse, I. Wiszniewska-Białecka, A. Collins og V. Valančius

Sjette Afdeling med tre dommere:

Afdelingsformand S. Frimodt Nielsen

- a) dommer F. Dehousse og A. Collins
- b) dommer F. Dehousse og V. Valančius
- c) dommer A. Collins og V. Valančius

Syvende Udvidede Afdeling med fem dommere:

Afdelingsformand M. van der Woude og dommerne I. Wiszniewska-Białeczka, M. Kancheva, I. Ulloa Rubio og A. Marcoulli

Syvende Afdeling med tre dommere:

Afdelingsformand M. van der Woude

- a) dommer I. Wiszniewska-Białeczka og I. Ulloa Rubio
- b) dommer I. Wiszniewska-Białeczka og A. Marcoulli
- c) dommer I. Ulloa Rubio og A. Marcoulli

Ottende Udvidede Afdeling med fem dommere:

Afdelingsformand D. Gratsias og dommerne O. Czúcz, M. Kancheva, C. Wetter og N. Póltorak

Ottende Afdeling med tre dommere:

Afdelingsformand D. Gratsias

- a) dommer M. Kancheva og C. Wetter
- b) dommer M. Kancheva og N. Póltorak
- c) dommer C. Wetter og N. Póltorak

Niende Udvidede Afdeling med fem dommere:

Afdelingsformand G. Berardis og dommerne O. Czúcz, A. Popescu, D. Spielmann og P.G. Xuereb

Niende Afdeling med tre dommere:

Afdelingsformand G. Berardis

- a) dommer O. Czúcz og A. Popescu
- b) dommer D. Spielmann og P.G. Xuereb

De udvidede afdelinger med fem dommere sammensættes som følger:

- for så vidt angår Første, Anden, Tredje, Fjerde, Femte, Sjette, Syvende og Ottende Afdeling, ved at tilføje den fjerde dommer fra det pågældende dommerkollegium, som sagen oprindeligt er blevet forelagt, og en femte dommer fra den efterfølgende afdeling i numerisk rækkefølge (med undtagelse af afdelingsformanden), i den rækkefølge, som er fastsat i procesreglementets artikel 8
- for så vidt angår Niende Afdeling, ved at tilføje de to andre dommere fra den pågældende afdeling til det dommerkollegium, som sagen oprindeligt er blevet forelagt.

Afdelingerne med tre dommere, som er tilknyttet fire dommere, sættes i tre forskellige sammensætninger.

Afdelingerne med tre dommere, som er tilknyttet fem dommere, sættes i to forskellige sammensætninger.

V

(Øvrige meddelelser)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Domstolens dom (Første Afdeling) af 28. april 2016 – Staatssecretaris van Financiën mod Het Oudeland Beheer BV (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hoge Raad der Nederlanden – Nederlandene)

(Sag C-128/14) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — skatter og afgifter — moms — afgiftspligtige transaktioner — udtagelse til brug for virksomheden af goder, som er opnået »inden for rammerne af virksomhedsudøvelsen« — sidestillingen med levering af goder mod vederlag — afgiftsgrundlag)

(2016/C 243/03)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Staatssecretaris van Financiën

Sagsøgt: Het Oudeland Beheer BV

Konklusion

- 1) Artikel 11, punkt A, stk. 1, litra b), i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter – Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag, som ændret ved Rådets direktiv 95/7/EF af 10. april 1995, skal fortolkes således, at værdien af en tinglig ret, som giver indehaveren heraf ret til at benytte en fast ejendom, og udgifterne til færdiggørelse af den kontorbygning, der er opført på den omhandlede grund, kan medtages i afgiftsgrundlaget for en levering som omhandlet i sjette direktivs artikel 5, stk. 7, litra a), som ændret, når den afgiftspligtige person allerede har betalt momsen af denne værdi og af disse udgifter, men også har fradraget denne moms direkte og fuldt ud.
- 2) I en situation som den i hovedsagen omhandlede, hvor en grund og en bygning under opførelse på denne grund er blevet erhvervet ved stiftelsen af en tinglig ret, som giver indehaveren heraf ret til at benytte denne faste ejendom, skal artikel 11, punkt A, stk. 1, litra b), i sjette direktiv 77/388, som ændret ved direktiv 95/7, fortolkes således, at den værdi af denne tinglige ret, som skal tages i betragtning i afgiftsgrundlaget for levering i henhold til dette direktivs artikel 5, stk. 7, litra a), svarer til værdien af de beløb, der skal betales som modydelse hvert år i den resterende løbetid for den langtidslejeaftale, som stiftede denne tinglige ret, korrigeret eller kapitaliseret i henhold til samme fremgangsmåde som den, der blev anvendt ved fastsættelsen af værdien af stiftelsen af retten til et langtidslejemål.

⁽¹⁾ EUT C 159 af 26.5.2014.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 28. april 2016 – Borealis Polyolefine GmbH mod Bundesminister für Land-, Forst-, Umwelt und Wasserwirtschaft (C-191/14), OMV Refining & Marketing GmbH mod Bundesminister für Land- und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft (C-192/14), DOW Benelux BV m.fl. mod Staatssecretaris van Infrastructuur en Milieu (C-295/14), Esso Italiana Srl, Eni SpA og Linde Gas Italia Srl mod Comitato nazionale per la gestione della direttiva 2003/87/CE e per il supporto nella gestione delle attività di progetto del protocollo di Kyoto, Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero dell'Economia e delle Finanze og Presidenza del Consiglio dei Ministri (C-389/14), Api Raffineria di Ancona SpA mod Comitato nazionale per la gestione della direttiva 2003/87/CE e per il supporto nella gestione delle attività di progetto del protocollo di Kyoto, Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare og Ministero dello Sviluppo económico (C-391/14), Lucchini in Amministrazione Straordinaria SpA mod Comitato nazionale per la gestione della direttiva 2003/87/CE e per il supporto nella gestione delle attività di progetto del protocollo di Kyoto, Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare og Ministero dello Sviluppo económico (C-392/14), Dalmine SpA mod Comitato nazionale per la gestione della direttiva 2003/87/CE e per il supporto nella gestione delle attività di progetto del protocollo di Kyoto, Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare og Ministero dello Sviluppo económico (C-393/14) – (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landesverwaltungsgericht Niederösterreich, Raad van State, Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio – Østrig, Nederlandene og Italien) –

(Forenede sager C-191/14, C-192/14, C-295/14, C-389/14 og C-391/14-393/14) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — ordningen for handel med drivhusgasemissionskvoter i Den Europæiske Union — direktiv 2003/87/EF — artikel 10a, stk. 5 — kvotetildelingsmetode — tildeling af gratis kvoter — måden for beregning af den ensartede tværsektorielle korrektionsfaktor — afgørelse 2011/278/EU — artikel 15, stk. 3 — afgørelse 2013/448/EU — artikel 4 — bilag II — gyldighed)

(2016/C 243/04)

Processprog: tysk, nederlandsk og italiensk

Den forelæggende ret

Landesverwaltungsgericht Niederösterreich, Raad van State og Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Parter i hovedsagen

(Sag C-191/14)

Sagsøger: Borealis Polyolefine GmbH

Sagsøgt: Bundesminister für Land- und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft

(Sag C-192/14)

Sagsøger: OMV Refining & Marketing GmbH

Sagsøgt: Bundesminister für Land- und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft

(Sag C-295/14)

Sagsøger: DOW Benelux BV m.fl.

Sagsøgt: Staatssecretaris van Infrastructuur en Milieu

(Sag C-389/14)

Sagsøger: Esso Italiana Srl, Eni SpA og Linde Gas Italia Srl

Sagsøgte: Comitato nazionale per la gestione della direttiva 2003/87/CE e per il supporto nella gestione delle attività di progetto del protocollo di Kyoto, Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero dell'Economia e delle Finanze og Presidenza del Consiglio dei Ministri

Procesdeltager: Edison SpA

(Sag C-391/14)

Sagsøger: Api Raffineria di Ancona SpA

Sagsøgte: Comitato nazionale per la gestione della direttiva 2003/87/CE e per il supporto nella gestione delle attività di progetto del protokollo di Kyoto, Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare og Ministero dello Sviluppo económico

Procesdeltager: Edison SpA

(Sag C-392/14)

Sagsøger: Lucchini in Amministrazione Straordinaria SpA

Sagsøgte: Comitato nazionale per la gestione della direttiva 2003/87/CE e per il supporto nella gestione delle attività di progetto del protokollo di Kyoto, Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare og Ministero dello Sviluppo económico

Procesdeltager: Cofely Italia SpA

(Sag C-393/14)

Sagsøger: Dalmine SpA

Sagsøgte: Comitato nazionale per la gestione della direttiva 2003/87/CE e per il supporto nella gestione delle attività di progetto del protokollo di Kyoto, Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare og Ministero dello Sviluppo económico

Procesdeltagere: Cofely Italia SpA og Buzzi Unicem SpA

Konklusion

- 1) Gennemgangen af det første til det fjerde spørgsmål i sagerne C-191/14 og C-192/14, af det tredje spørgsmål i sag C-295/14 og af det første spørgsmål i sagerne C-389/14 og C-391/14 – C-393/14 har intet frembragt, der kan rejse tvivl om gyldigheden af artikel 15, stk. 3, i Kommissionens afgørelse 2011/278/EU af 27. april 2011 om fastlæggelse af midlertidige EU-regler for harmoniseret gratisfordeling af emissionskvoter i henhold til artikel 10a i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF, for så vidt som denne artikel 15, stk. 3, udelukker en hensyntagen til emissioner fra elektricitetsgeneratorer ved fastlæggelsen af den maksimale årlige kvotemængde.
- 2) Artikel 4 i og bilag II til Kommissionens afgørelse 2013/448/EU af 5. september 2013 om nationale gennemførelsesforanstaltninger vedrørende foreløbig gratisfordeling af drivhusgasemissionskvoter i overensstemmelse med artikel 11, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF er ugyldige.
- 3) Virkningerne af erklæringen om ugyldighed for så vidt angår artikel 4 i og bilag II til afgørelse 2013/448 begrænses tidsmæssigt således, for det første, at denne erklæring først får virkninger efter en periode på ti måneder regnet fra datoen for afsigelsen af nærværende dom for at gøre det muligt for Europa-Kommissionen at vedtage de nødvendige foranstaltninger, og, for det andet, at der ikke kan rejses tvivl om de foranstaltninger, der vedtages indtil udløbet af denne frist, på grundlag af de bestemmelser, der erklæres ugyldige.

(¹) EUT C 303 af 8.9.2014 og EUT C 372 af 20.10.2014.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 4. maj 2016 – Europa-Kommissionen mod Republikken Østrig(Sag C-346/14) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — artikel 4, stk. 3, TEU — artikel 288 TEUF — direktiv 2000/60/EF — EU's vandpolitik — artikel 4, stk. 1 — forebyggelse af forringelse af tilstanden for overfladevand — artikel 4, stk. 7 — undtagelse til forbuddet mod forringelse — væsentlig samfundsinteresse — tilladelse til opførelse af et vandkraftværk ved floden Schwarze Sulm (Østrig) — forringelse af vandtilstanden)

(2016/C 243/05)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved E. Manhaeve, C. Hermes og G. Wilms, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Republikken Østrig (ved C. Pesendorfer, som befuldmægtiget)

Intervenient til støtte for den anden part i sagen: Den Tjekkiske Republik (ved M. Smolek, Z. Petzl og J. Vlácil, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Republikken Østrig frifindes.
- 2) Europa-Kommissionen betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 361 af 13.10.2014.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 4. maj 2016 – Republikken Polen mod Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union(Sag C-358/14) ⁽¹⁾

(Annullationssøgsmål — tilnærmelse af lovgivningerne — direktiv 2014/40/EU — artikel 2, nr. 25), artikel 6, stk. 2, litra b), artikel 7, stk. 1-5, stk. 7, første punktum, og stk. 12-14, samt artikel 13, stk. 1, litra c) — gyldighed — fremstilling, præsentation og salg af tobaksvarer — forbud mod markedsføring af tobaksvarer med en kendetegnende aroma — tobaksvarer med mentol — hjemmel — artikel 114 TEUF — proportionalitetsprincippet — nærhedsprincippet)

(2016/C 243/06)

Processprog: polsk

Parter

Sagsøger: Republikken Polen (ved B. Majczyna og M. Szwarc, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgeren: Rumænien (ved R.-H. Radu, D.M. Bulancea og A. Vacaru, som befuldmægtigede)

Sagsøgte: Europa-Parlamentet (ved L. Visaggio, J. Rodrigues og A. Pospíšilová Padowska, som befuldmægtigede) og Rådet for Den Europæiske Union (ved O. Segnana, J. Herrmann, K. Pleśniak og M. Simm, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for sagsøgte: Irland (ved J. Quaney og A. Joyce, som befuldmægtigede, bistået af E. Barrington, J. Cooke, SC, og E. Carolan, BL), Den Franske Republik (ved D. Colas og S. Ghiandoni, som befuldmægtigede), Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (ved V. Kaye, C. Brodie og M. Holt, som befuldmægtigede, bistået af I. Rogers, QC, og barristers S. Abram og E. Metcalfe) og Europa-Kommissionen (ved M. Van Hoof, C. Cattabriga og M. Owsiany-Hornung, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union frifindes.
- 2) Republikken Polen betaler sagens omkostninger.
- 3) Irland, Den Franske Republik, Rumænien, Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland samt Europa-Kommissionen bærer deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 315 af 15.9.2014

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 4. maj 2016 – Pillbox 38 (UK) Ltd mod Secretary of State for Health (anmodning om præjudiciel afgørelse fra High Court of Justice Queen's Bench (England & Wales) Division (Administrative Court) – Det Forenede Kongerige)

(Sag C-477/14) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — tilnærmelse af lovgivningerne — direktiv 2014/40/EU — artikel 20 — elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere — gyldighed — ligebehandlingsprincippet — proportionalitetsprincippet og retssikkerhedsprincippet — nærhedsprincippet — Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — artikel 16 og 17)

(2016/C 243/07)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

High Court of Justice Queen's Bench (England & Wales) Division (Administrative Court)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Pillbox 38 (UK) Ltd

Sagsøgt: Secretary of State for Health

Konklusion

Undersøgelsen af det forelagte spørgsmål har intet frembragt, der kan rejse tvivl om gyldigheden af artikel 20 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/40/EU af 3. april 2014 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om fremstilling, præsentation og salg af tobak og relaterede produkter og om ophævelse af direktiv 2001/37/EF.

⁽¹⁾ EUT C 7 af 12.1.2015.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 12. maj 2016 – Gemeente Borsele mod Staatssecretaris van Financiën og Staatssecretaris van Financiën mod Gemeente Borsele (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hoge Raad der Nederlanden – Nederlandene)

(Sag C-520/14) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — merværdiafgift — direktiv 2006/112/EF — artikel 2, stk. 1, litra c), og artikel 9, stk. 1 — afgiftspligtige personer — økonomisk virksomhed — begreb — skoletransport)

(2016/C 243/08)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Gemeente Borsele og Staatssecretaris van Financiën

Sagsøgte: Staatssecretaris van Financiën og Gemeente Borsele

Konklusion

Artikel 9, stk. 1, i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem skal fortolkes således, at en lokal myndighed, der under omstændigheder som de i hovedsagen omhandlede leverer en skoletransportydelse, ikke udøver økonomisk virksomhed og dermed ikke har egenskab af afgiftspligtig person.

⁽¹⁾ EUT C 56 af 16.2.2015.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 27. april 2016 – X mod Staatssecretaris van Financiën (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hoge Raad der Nederlanden – Nederlandene)

(Sag C-528/14) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — fælles toltarif — forordning (EF) nr. 1186/2009 — artikel 3 — fritagelse for importafgifter — personlige ejendele — flytning af opholdsstedet fra et tredjeland til en medlemsstat — begrebet »sædvanligt opholdssted« — umuligt at have et sædvanligt opholdssted i en medlemsstat og i et tredjeland samtidigt — kriterier for fastlæggelse af det sædvanlige opholdssted)

(2016/C 243/09)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i hovedsagen

Sagsøger: X

Sagsøgt: Staatssecretaris van Financiën

Konklusion

- 1) Artikel 3 i Rådets forordning (EF) nr. 1186/2009 af 16. november 2009 om en fællesskabsordning vedrørende fritagelse for import- og eksportafgifter skal fortolkes således, at en fysisk person med henblik på anvendelsen af denne artikel ikke samtidigt kan have et sædvanligt opholdssted i en medlemsstat og i et tredjeland.
- 2) Under omstændigheder som de i hovedsagen omhandlede, hvor den berørte har såvel et privat som et erhvervmæssigt tilhørsforhold til et tredjeland og et privat tilhørsforhold til en medlemsstat, skal varigheden af den pågældende persons ophold i tredjelandet i forbindelse med den samlede vurdering af de relevante faktiske forhold tillægges særlig stor vægt med henblik på at afgøre, om den berørtes sædvanlige opholdssted som omhandlet i artikel 3 i forordning nr. 1186/2009 befinder sig i dette tredjeland.

(¹) EUT C 56 af 16.2.2015.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 12. maj 2016 – Toorank Productions BV mod Staatssecretaris van Financiën (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hoge Raad der Nederlanden – Nederlandene)

(Forenede sager C-532/14 og C-533/14) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — den fælles toldtarif — tarifering — kombineret nomenklatur — toldpos. 2206 — toldpos. 2208 — alkoholholdige drikkevarer fremstillet ved gæring efterfulgt af rensning — tilsætning af tilsætningsstoffer til alkoholholdige drikkevarer fremstillet ved gæring efterfulgt af rensning — drikkevarer, der har mistet de egenskaber, der kendetegner drikkevarer henhørende under toldpos. 2206)

(2016/C 243/10)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Toorank Productions BV

Sagsøgt: Staatssecretaris van Financiën

Konklusion

- 1) Den kombinerede nomenklatur, som er indeholdt i bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif, i den affattelse, som følger af Kommissionens forordning (EF) nr. 1719/2005 af 27. oktober 2005 og af Kommissionens forordning (EF) nr. 1214/2007 af 20. september 2007, skal fortolkes således, at en drikkevarer såsom Ferm Fruit, som er fremstillet ved gæring af et æblekoncentrat og bestemt til indtagelse rent eller som basisingrediens i andre drikkevarer, som har en neutral farve, duft og smag som følge af en rensning, bl.a. ved ultrafiltrering, og hvis alkoholindhold uden tilsat destilleret alkohol er på 16 % vol., henhører under pos. 2208 i denne nomenklatur.
- 2) Den kombinerede nomenklatur, som er indeholdt i bilag I til forordning nr. 2658/87, i den affattelse, som følger af forordning nr. 1719/2005 og af forordning nr. 1214/2007, skal fortolkes således, at drikkevarer med et alkoholindhold på 14 % vol., som er fremstillet ved tilsætning af sukker, aromastoffer, farve- og smagsstoffer, fortykkelsesmidler og konserveringsmidler og i et enkelt tilfælde også fløde til Ferm Fruit, og som ikke indeholder destilleret alkohol, henhører under pos. 2208 i denne nomenklatur.

- 3) Den kombinerede nomenklatur, som er indeholdt i bilag I til forordning nr. 2658/87, i den affattelse, som følger af forordning nr. 1719/2005 og af forordning nr. 1214/2007, skal fortolkes således, at drikkevarer med et alkoholindhold på 13,4 % vol., som er fremstillet ved tilsætning af sukker, aromastoffer, farve- og smagsstoffer, fortykkelsesmidler og konserveringsmidler og destilleret alkohol til Ferm Fruit, således at den destillerede alkohol med hensyn til volumen og i procent ikke udgør mere end 49 % af denne drikkevares alkoholindhold, mens 51 % heraf består af alkohol fremkommet ved gæring, henhører under pos. 2208 i denne nomenklatur.

⁽¹⁾ EUT C 65 af 23.2.2015.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 4. maj 2016 – The Queen efter anmodning fra Philip Morris Brands SARL, Philip Morris Ltd og British American Tobacco UK Limited mod Secretary of State for Health (anmodning om præjudiciel afgørelse fra High Court of Justice (England & Wales) Queen's Bench Division (Administrative Court) – Det Forenede Kongerige)

(Sag C-547/14) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — tilnærmelse af lovgivningerne — direktiv 2014/40/EU — artikel 7 og 18 og artikel 24, stk. 2 og 3 — artikel 8, stk. 3, artikel 9, stk. 3, artikel 10, stk. 1, litra a), c) og g), og artikel 13 og 14 — fremstilling, præsentation og salg af tobaksvarer — gyldighed — hjemmel — artikel 114 TEUF — proportionalitetsprincippet — nærhedsprincippet — EU's grundlæggende rettigheder — ytringsfrihed — Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — artikel 11)

(2016/C 243/11)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

High Court of Justice (England & Wales) Queen's Bench Division (Administrative Court)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: The Queen, efter anmodning fra Philip Morris Brands SARL, Philip Morris Ltd og British American Tobacco UK Limited

Sagsøgt: Secretary of State for Health

Procesdeltagere: Imperial Tobacco Ltd, JT International SA, Gallaher Ltd, Tann UK Ltd, Tannpapier GmbH, V. Mane Fils, Deutsche Benkert GmbH & Co. KG, Benkert UK Ltd og Joh. Wilh. von Eicken GmbH

Konklusion

- 1) Artikel 24, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/40/EU af 3. april 2014 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om fremstilling, præsentation og salg af tobak og relaterede produkter og om ophævelse af direktiv 2001/37/EF skal fortolkes således, at medlemsstaterne kan opretholde eller indføre yderligere krav for så vidt angår de aspekter vedrørende tobaksvarers emballage, som ikke er blevet harmoniseret ved dette direktiv.
- 2) Artikel 13, stk. 1, i direktiv 2014/40 skal fortolkes således, at bestemmelsen forbyder, at de oplysninger, der omhandles deri, selv hvis de er faktisk korrekte, påføres mærkningen af enkeltpakningerne, den ydre emballage eller selve tobaksvareren.

- 3) Gennemgangen af de af High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) (ret i første instans (England og Wales) (forvaltningsretlige sager)) stillede præjudicielle spørgsmål har intet frembragt, der kan rejse tvivl om gyldigheden af artikel 7 og 18 og artikel 24, stk. 2 og 3, i direktiv 2014/40, eller om gyldigheden af bestemmelserne i dette direktivs afsnit II, kapitel II.

⁽¹⁾ EUT C 56 af 16.2.2015.

Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 28. april 2016 – SIA »Oniors Bio« mod Valsts ieņēmumu dienests (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Administratīvā apgabaltiesa – Letland)

(Sag C-233/15) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — forordning (EØF) nr. 2658/87 — den fælles toldtarif — tarifiering — kombineret nomenklatur — underposition 1517 90 91 og 1518 00 31 — flydende, vegetabilsk, uforarbejdet blanding, som ikke let fordamper, sammensat af rapsolie (88 %) og solsikkeolie (12 %))

(2016/C 243/12)

Processprog: lettisk

Den forelæggende ret

Administratīvā apgabaltiesa

Parter i hovedsagen

Sagsøger: SIA »Oniors Bio«

Sagsøgt: Valsts ieņēmumu dienests

Konklusion

Den kombinerede nomenklatur, der fremgår af bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif, i den affattelse, som følger af Kommissionens forordning (EU) nr. 1006/2011 af 27. september 2011, skal fortolkes således, at der med henblik på at afgøre, om en blanding af vegetabiliske olier som den i hovedsagen omhandlede skal tarifères i den kombinerede nomenklatures underposition 1517 90 91 som en spiselig blanding af vegetabiliske olier eller i den kombinerede nomenklatures underposition 1518 00 31 som en ikke-spiselig blanding af vegetabiliske olier, skal tages hensyn til samtlige relevante forhold i den foreliggende sag, for så vidt som disse vedrører de karakteristika og objektive egenskaber, der er knyttet til dette produkt. Blandt de relevante forhold, som kan begrunde, at en sådan blanding kvalificeres som værende »ikke-spiselig«, skal der foretages en vurdering af de oplysninger, som blandingens fabrikant har anført i forbindelse med toldangivelsen, hvorefter det på grund af fremstillingsprocessens særtræk ikke er muligt at udelukke tilstedeværelsen af skadelige stoffer i blandingen. I denne forbindelse kan den omstændighed, at der ved en analyse af nogle prøver, som er udtaget af en sådan blanding af vegetabiliske olier, ikke er fundet nogen spor af skadelige stoffer, ikke i sig selv skabe tvivl med hensyn til kvalificeringen af den omhandlede blanding som værende »ikke-spiselig«. En sådan konsekvens forudsætter i henhold til artikel 62, 68 og 71 i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 302, s. 1), som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 648/2005 af 13. april 2005, at der foreligger anden relevant dokumentation, der kan skabe tvivl om, hvorvidt oplysningerne vedrørende den omhandlede blandings fremstillingsproces, som er angivet af blandingens fabrikant, og som er indeholdt i denne toldangivelse, er rigtige.

⁽¹⁾ EUT C 245 af 27.7.2015.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 12. maj 2016 – Bank of Industry and Mine mod Rådet for Den Europæiske Union

(Sag C-358/15 P) ⁽¹⁾

(Appel — restriktive foranstaltninger over for Iran — liste over de personer og enheder, der er omfattet af indefrysningen af pengemidler og økonomiske ressourcer — gennemførelsesforordning (EU) nr. 945/2012 — retsgrundlag — kriterium om materiel, logistisk eller økonomisk støtte til Irans regering — del af et statsligt selskabs overskud, som udbetales til den iranske stat)

(2016/C 243/13)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Bank of Industry and Mine (ved advokats E. Rosenfeld og S. Perrotet)

Den anden part i appelsagen: Rådet for Den Europæiske Union (ved M. Bishop og A. Vitro, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Appellen afvises.
- 2) Bank of Industry and Mine og Rådet for Den Europæiske Union bærer hver deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 294 af 7.9.2015.

Domstolens kendelse (Tiende Afdeling) af 28. april 2016 – Alta Realitat SL mod Erlock Film ApS, Ulrich Thomsen (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Juzgado de Primera Instancia n° 44 de Barcelona – Spanien)

(Sag C-384/14) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — retligt samarbejde på det civil- og handelsretlige område — forkyndelse af retslige og udenretslige dokumenter — forordning (EF) nr. 1393/2007 — artikel 8 — manglende oversættelse af dokumentet — mulighed for at nægte at modtage dokumentet — adressaten for dokumentets sprogkundskaber — prøvelse foretages af den dommer, der behandler sagen i afsenderstaten)

(2016/C 243/14)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Juzgado de Primera Instancia n° 44 de Barcelona

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Alta Realitat SL

Sagsøgt: Erlock Film ApS, Ulrich Thomsen

Konklusion

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1393/2007 om forkyndelse i medlemsstaterne af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager (forkyndelse af dokumenter) og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1348/2000 skal fortolkes således, at ved forkyndelsen af et dokument for dets adressat, der er bosat på en anden medlemsstats område, i et tilfælde, hvor dokumentet ikke er affattet på eller ledsaget af en oversættelse til enten et sprog, som den berørte forstår, eller modtagerstatens officielle sprog, eller, hvis der er flere officielle sprog i den pågældende medlemsstat, til det officielle sprog eller et af de officielle sprog på det sted, hvor forkyndelsen skal finde sted:

- skal den ret i afsenderstaten, der skal behandle sagen, sikre sig, at denne adressat, under anvendelse af formularen i bilag II til denne forordning, behørigt er blevet underrettet om, at han har ret til at nægte at modtage dette dokument,
- påhviler det denne ret, i tilfælde af undladelse af denne formalitet, at lovliggøre proceduren i overensstemmelse med nævnte forordnings bestemmelser,
- tilkommer det ikke den ret, der skal behandle sagen, at hindre adressatens udøvelse af retten til at nægte at modtage dette dokument,
- kan den ret, der skal behandle sagen, først efter at adressaten faktisk har gjort brug af sin ret til at nægte at modtage dokumentet, prøve berettigelsen af denne nægtelse. Med henblik herpå skal denne ret tage hensyn til alle relevante forhold i sagen for at afgøre, om den berørte forstår det sprog, som dokumentet er affattet på, eller ej,
- kan nævnte ret, når den har fastslået, at adressaten for dokumentets nægtelse ikke var berettiget, i princippet bringe de følger, der i et sådant tilfælde er fastsat i national lovgivning, i anvendelse, for så vidt som den effektive virkning af forordning nr. 1393/2007 bevares.

(¹) EUT C 338 af 3.11.2014.

Appel iværksat den 18. november 2015 af Magyar Bencés Kongregáció Pannonhalmi Főapátság til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 10. september 2015 i sag T-453/14, Magyar Bencés Kongregáció Pannonhalmi Főapátság mod Europa-Parlamentet

(Sag C-607/15 P)

(2016/C 243/15)

Processprog: ungarsk

Parter

Appellant: Magyar Bencés Kongregáció Pannonhalmi Főapátság (ved ügyvéd D. Sobor)

Den anden part i appelsagen: Europa-Parlamentet

Retten (Sjette Afdeling) forkastede appellen ved kendelse af 4. maj 2016 og pålagde appellanten at betale sagsomkostningerne.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesgerichtshof (Tyskland) den 14. marts 2016 – Verband Sozialer Wettbewerb e.V. mod DHL Paket GmbH

(Sag C-146/16)

(2016/C 243/16)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Verband Sozialer Wettbewerb e.V.

Sagsøgt: DHL Paket GmbH

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal oplysningerne om den erhvervsdrivendes fysiske adresse og navn som omhandlet i artikel 7, stk. 4, litra b), i direktiv 2005/29/EF allerede gives i en annonce for konkrete produkter i et trykt medie, også når forbrugerne udelukkende kan købe de annoncerede produkter på et websted, som den annoncerende virksomhed har, og som er angivet i annoncen, og forbrugerne nemt kan finde de i henhold til direktivets artikel 7, stk. 4, påkrævede informationer på eller via dette websted?
- 2) Er det afgørende for besvarelsen af første spørgsmål, om den virksomhed, som annoncerer i det trykte medie, reklamerer for salg af egne produkter og henviser til sit eget websted for så vidt angår de i henhold til direktivets artikel 7, stk. 4, påkrævede oplysninger, eller om reklamen vedrører produkter, som andre virksomheder sælger på den annoncerende virksomheds internetplatform, og forbrugerne først kan få de i henhold til direktivets artikel 7, stk. 4, omhandlede oplysninger et eller flere trin senere (idet de klikker sig frem), via et link til disse andre virksomheders websteder, der stilles til rådighed på det eneste websted, der angives i reklamen, nemlig internetplatformsudbyderens websted?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Curtea de Apel Oradea (Rumænien) den 1. april 2016 – Ruxandra Paula Andriciu e altri mod Banca Românească SA

(Sag C-186/16)

(2016/C 243/17)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Curtea de Apel Oradea

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Ruxandra Paula Andriciu e altri

Sagsøgt: Banca Românească SA

Præjudicielle spørgsmål

1. Skal artikel 3, stk. 1, i direktiv 93/13⁽¹⁾ fortolkes således, at den betydelige skævhed i parternes rettigheder og forpligtelser ifølge aftalen skal vurderes med nøje henvisning til tidspunktet for aftalens indgåelse, eller kan skævheden også omfatte det tilfælde, hvor forbrugerens ydelse under opfyldelse af en aftale med løbende eller periodisk ydelse er blevet urimeligt byrdefuld i forhold til tidspunktet for aftalens indgåelse som følge af markante ændringer i vekselkursen?
2. Indebærer kravet om, at et kontraktvilkår skal være affattet klart og forståeligt i henhold til artikel 4, stk. 2, i direktiv 93/13, at det pågældende kontraktvilkår kun skal omfatte de grunde, der har ført til indførelsen af det pågældende vilkår i aftalen, og dets mekanisme, eller skal det også omfatte alle de mulige konsekvenser, i forhold til hvilke den pris, som forbrugeren betaler, kan variere, eksempelvis valutarisikoen, og kan det i lyset af direktiv 93/13/EØF antages, at bankens pligt til at oplyse kunden i forbindelse med ydelse af lånet udelukkende vedrører kreditvilkårene, dvs. renter, provisioner, garantier, som stilles af låntageren, og således ikke omfatter oplysning om den mulige op- eller nedskrivning af en udenlandsk valuta?

3. Skal artikel 4, stk. 2, i direktiv 93/13/EØF fortolkes således, at udtrykkene »aftalens hovedgenstand« og »overensstemmelsen mellem pris og varer eller mellem tjenesteydelser og betalingen herfor« omfatter et vilkår, der er integreret i en kreditaftale optaget i udenlandsk valuta, der er indgået mellem en erhvervsdrivende og en forbruger, og som ikke har været genstand for individuel forhandling, i kraft af hvilket lånet skal tilbagebetales i samme valuta?

(¹) Rådets direktiv 93/13/EØF af 5.4.1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugerftaler (EFT 1993 L 95, s. 29).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Spanien) den 18. april 2016 – Elecdey Carcelén S.A. mod Comisión Superior de Hacienda de la Comunidad Autónoma de Castilla-La Mancha

(Sag C-215/16)

(2016/C 243/18)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha, Sala Contencioso-Administrativo, Sección Segunda

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Elecdey Carcelén S.A.

Sagsøgt: Comisión Superior de Hacienda de la Comunidad Autónoma de Castilla-La Mancha

Præjudicielle spørgsmål

- 1) På baggrund af de »støtteordninger«, der er defineret i artikel 2, litra k), i direktiv 2009/28/EF, og som omfatter skatteincitament i form af skattenedsættelse, skattefritagelse og skatterefusion som instrumenter, hvormed målene for forbrug af vedvarende energi, der er fastsat i direktiv 2009/28/EF, skal nås, skal de nævnte incitament eller foranstaltninger anses for at være obligatoriske og er bindende for medlemsstaterne, og skal de anses for at have direkte virkning, således at de kan påberåbes direkte af de berørte borgere for enhver offentlig instans, herunder for retslige eller administrative myndigheder?
- 2) Eftersom listen over de i spørgsmålet ovenfor nævnte »støtteordninger« omfatter, »men er ikke begrænset til« skatteincitament, der består i skattenedsættelse, skattefritagelse og skatterefusion, spørges, om dette skal forstås således, at disse incitament netop omfatter en manglende beskatning, dvs. et forbud mod enhver form for konkret og individuel afgiftspålæggelse, ud over de almindelige skatter, der pålægges økonomisk virksomhed og produktion af elektricitet, af energi fra vedvarende energikilder? Som led heri fremsættes følgende spørgsmål: Skal det ovennævnte generelle forbud [således] ligeledes anses for at omfatte et forbud mod sammenfald, dobbeltbeskatning, eller overlapning med hensyn til flere almindelige eller individuelle afgifter, som pålægges de forskellige faser i virksomheden i form af produktion af vedvarende energi, når de rammer den samme afgiftsudløsende begivenhed, der pålægges den omhandlede afgift på vindkraft?
- 3) Såfremt det foregående spørgsmål besvares benægtende, og det accepteres, at energi fra vedvarende energikilder pålægges afgifter, spørges, om begrebet »særlige formål« i henseende til det i artikel 1, stk. 2, i direktiv 2008/118/EF foreskrevne skal fortolkes således, at formålet skal være eksklusivt, og endvidere således, at den afgift, som vedvarende energi pålægges, ud fra sin opbygning skal have en egentlig ikke-skattemæssig karakter og ikke blot en budget- eller opkrævningsmæssig karakter?

- 4) Henset til, at artikel 4 i direktiv 2003/96/EF, som med hensyn til de afgiftssatser, som medlemsstaterne skal fastsætte for energiprodukter og elektricitet, som reference benytter de ved direktivet fastsatte minimussatser, forstået som summen af alle de direkte eller indirekte afgifter, der pålægges disse produkter ved overgangen til forbrug, indebærer dette da, at de afgiftssatser, som kræves i dette direktiv, ikke omfatter nationale afgifter, som ikke er af en egentlig ikke-skattemæssig karakter i betragtning af såvel deres opbygning som deres specifikke formål, som fortolket under hensyn til svaret på det foregående spørgsmål?
- 5) Udgør begrebet omkostninger, der er anvendt i artikel 13, stk. 1, litra e), i direktiv 2009/28/EF, et selvstændigt begreb i EU-retten, som skal fortolkes i videre forstand, således at det omfatter og er synonymt med begrebet afgift generelt?
- 6) Såfremt det foregående spørgsmål besvares bekræftende, spørges om følgende: Kan de i artikel 13, stk. 1, litra e), omtalte omkostninger, som forbrugerne skal betale, alene omfatte de afgifter og skatter, som i givet fald har til formål at kompensere for de skader, som forårsages miljøet, og som har til formål med det oppebårne beløb at kompensere for disse skader, men derimod ikke de afgifter eller gebyrer, som idet de pålægges ikke-forurenende energi, har et hovedsageligt budget- eller opkrævningsmæssigt formål?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Spanien) den 18. april 2016 – Energías Eólicas de Cuenca S.A. mod Comisión Superior de Hacienda de la Comunidad Autónoma de Castilla-La Mancha

(Sag C-216/16)

(2016/C 243/19)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha, Sala Contencioso-Administrativo, Sección Segunda

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Energías Eólicas de Cuenca S.A.

Sagsøgt: Comisión Superior de Hacienda de la Comunidad Autónoma de Castilla-La Mancha

Præjudicielle spørgsmål

- 1) På baggrund af de »støtteordninger«, der er defineret i artikel 2, litra k), i direktiv 2009/28/EF, og som omfatter skatteincitament i form af skattenedsættelse, skattefritagelse og skatterefusion som instrumenter, hvormed målene for forbrug af vedvarende energi, der er fastsat i direktiv 2009/28/EF, skal nås, skal de nævnte incitament eller foranstaltninger anses for at være obligatoriske og er bindende for medlemsstaterne, og skal de anses for at have direkte virkning, således at de kan påberåbes direkte af de berørte borgere for enhver offentlig instans, herunder for retslige eller administrative myndigheder?
- 2) Eftersom listen over de i spørgsmålet ovenfor nævnte »støtteordninger« omfatter, »men er ikke begrænset til« skatteincitament, der består i skattenedsættelse, skattefritagelse og skatterefusion, spørges, om dette skal forstås således, at disse incitament netop omfatter en manglende beskatning, dvs. et forbud mod enhver form for konkret og individuel afgiftspåleggelse, ud over de almindelige skatter, der pålægges økonomisk virksomhed og produktion af elektricitet, af energi fra vedvarende energikilder? Som led heri fremsættes følgende spørgsmål: Skal det ovennævnte generelle forbud [således] ligeledes anses for at omfatte et forbud mod sammenfald, dobbeltbeskatning, eller overlappning med hensyn til flere almindelige eller individuelle afgifter, som pålægges de forskellige faser i virksomheden i form af produktion af vedvarende energi, når de rammer den samme afgiftsudløsende begivenhed, der pålægges den omhandlede afgift på vindkraft?

- 3) Såfremt det foregående spørgsmål besvares benægtende, og det accepteres, at energi fra vedvarende energikilder pålægges afgifter, spørges, om begrebet »særlige formål« i henseende til det i artikel 1, stk. 2, i direktiv 2008/118/EF foreskrevne skal fortolkes således, at formålet skal være eksklusivt, og endvidere således, at den afgift, som vedvarende energi pålægges, ud fra sin opbygning skal have en egentlig ikke-skattemæssig karakter og ikke blot en budget- eller opkrævningsmæssig karakter?
- 4) Henset til, at artikel 4 i direktiv 2003/96/EF, som med hensyn til de afgiftssatser, som medlemsstaterne skal fastsætte for energiprodukter og elektricitet, som reference benytter de ved direktivet fastsatte minimumssatser, forstået som summen af alle de direkte eller indirekte afgifter, der pålægges disse produkter ved overgangen til forbrug, indebærer dette da, at de afgiftssatser, som kræves i dette direktiv, ikke omfatter nationale afgifter, som ikke er af en egentlig ikke-skattemæssig karakter i betragtning af såvel deres opbygning som deres specifikke formål, som fortolket under hensyn til svaret på det foregående spørgsmål?
- 5) Udgør begrebet omkostninger, der er anvendt i artikel 13, stk. 1, litra e), i direktiv 2009/28/EF, et selvstændigt begreb i EU-retten, som skal fortolkes i videre forstand, således at det omfatter og er synonymt med begrebet afgift generelt?
- 6) Såfremt det foregående spørgsmål besvares bekræftende, spørges om følgende: Kan de i artikel 13, stk. 1, litra e), omtalte omkostninger, som forbrugerne skal betale, alene omfatte de afgifter og skatter, som i givet fald har til formål at kompensere for de skader, som forårsages miljøet, og som har til formål med det oppebårne beløb at kompensere for disse skader, men derimod ikke de afgifter eller gebyrer, som idet de pålægges ikke-forurenende energi, har et hovedsageligt budget- eller opkrævningsmæssigt formål?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Spanien) den 20. april 2016 – Iberenova Promociones S.A.U. mod Comisión Superior de Hacienda de la Comunidad Autónoma de Castilla-La Mancha

(Sag C-220/16)

(2016/C 243/20)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha og Sala Contencioso-Administrativo, Sección Segunda

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Iberenova Promociones S.A.U.

Sagsøgt: Comisión Superior de Hacienda de la Comunidad Autónoma de Castilla-La Mancha

Præjudicielle spørgsmål

- 1) På baggrund af de »støtteordninger«, der er defineret i artikel 2, litra k), i direktiv 2009/28/EF, og som omfatter skatteincitament i form af skattenedsættelse, skattefritagelse og skatterefusion som instrumenter, hvormed målene for forbrug af vedvarende energi, der er fastsat i direktiv 2009/28/EF, skal nås, skal de nævnte incitament eller foranstaltninger anses for at være obligatoriske og er bindende for medlemsstaterne, og skal de anses for at have direkte virkning, således at de kan påberåbes direkte af de berørte borgere for enhver offentlig instans, herunder for retslige eller administrative myndigheder?

- 2) Eftersom listen over de i spørgsmålet ovenfor nævnte »støtteordninger« omfatter, »men er ikke begrænset til« skatteincitament, der består i skattenedsættelse, skattefritagelse og skatterefusion, spørges, om dette skal forstås således, at disse incitament netop omfatter en manglende beskatning, dvs. et forbud mod enhver form for konkret og individuel afgiftspålæggelse, ud over de almindelige skatter, der pålægges økonomisk virksomhed og produktion af elektricitet, af energi fra vedvarende energikilder? Som led heri fremsættes følgende spørgsmål: Skal det ovennævnte generelle forbud [således] ligeledes anses for at omfatte et forbud mod sammenfald, dobbeltbeskatning, eller overlapning med hensyn til flere almindelige eller individuelle afgifter, som pålægges de forskellige faser i virksomheden i form af produktion af vedvarende energi, når de rammer den samme afgiftsudløsende begivenhed, der pålægges den omhandlede afgift på vindkraft?
- 3) Såfremt det foregående spørgsmål besvares benægtende, og det accepteres, at energi fra vedvarende energikilder pålægges afgifter, spørges, om begrebet »særlige formål« i henseende til det i artikel 1, stk. 2, i direktiv 2008/118/EF foreskrevne skal fortolkes således, at formålet skal være eksklusivt, og endvidere således, at den afgift, som vedvarende energi pålægges, ud fra sin opbygning skal have en egentlig ikke-skattemæssig karakter og ikke blot en budget- eller opkrævningsmæssig karakter?
- 4) Henset til, at artikel 4 i direktiv 2003/96/EF, som med hensyn til de afgiftssatser, som medlemsstaterne skal fastsætte for energiprodukter og elektricitet, som reference benytter de ved direktivet fastsatte minimumssatser, forstået som summen af alle de direkte eller indirekte afgifter, der pålægges disse produkter ved overgangen til forbrug, indebærer dette da, at de afgiftssatser, som kræves i dette direktiv, ikke omfatter nationale afgifter, som ikke er af en egentlig ikke-skattemæssig karakter i betragtning af såvel deres opbygning som deres specifikke formål, som fortolket under hensyn til svaret på det foregående spørgsmål?
- 5) Udgør begrebet omkostninger, der er anvendt i artikel 13, stk. 1, litra e), i direktiv 2009/28/EF, et selvstændigt begreb i EU-retten, som skal fortolkes i videre forstand, således at det omfatter og er synonymt med begrebet afgift generelt?
- 6) Såfremt det foregående spørgsmål besvares bekræftende, spørges om følgende: Kan de i artikel 13, stk. 1, litra e), omtalte omkostninger, som forbrugerne skal betale, alene omfatte de afgifter og skatter, som i givet fald har til formål at kompensere for de skader, som forårsages miljøet, og som har til formål med det oppebårne beløb at kompensere for disse skader, men derimod ikke de afgifter eller gebyrer, som idet de pålægges ikke-forurenende energi, har et hovedsageligt budget- eller opkrævningsmæssigt formål?

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha,
Sala Contencioso-Administrativo, Sección Segunda (Spanien) den 20. april 2016 – Iberdrola
Renovables Castilla La Mancha S.A. mod Comisión Superior de Hacienda de la Comunidad Autónoma
de Castilla-La Mancha**

(Sag C-221/16)

(2016/C 243/21)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha, Sala Contencioso-Administrativo, Sección Segunda

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Iberdrola Renovables Castilla La Mancha S.A.

Sagsøgt: Comisión Superior de Hacienda de la Comunidad Autónoma de Castilla-La Mancha

Præjudicielle spørgsmål

- 1) På baggrund af de »støtteordninger«, der er defineret i artikel 2, litra k), i direktiv 2009/28/EF, og som omfatter skatteincitamer i form af skattnedsættelse, skattefritagelse og skatterefusion som instrumenter, hvormed målene for forbrug af vedvarende energi, der er fastsat i direktiv 2009/28/EF, skal nås, skal de nævnte incitamer eller foranstaltninger anses for at være obligatoriske og er bindende for medlemsstaterne, og skal de anses for at have direkte virkning, således at de kan påberåbes direkte af de berørte borgere for enhver offentlig instans, herunder for retslige eller administrative myndigheder?
- 2) Eftersom listen over de i spørgsmålet ovenfor nævnte »støtteordninger« omfatter, »men er ikke begrænset til« skatteincitamer, der består i skattnedsættelse, skattefritagelse og skatterefusion, spørges, om dette skal forstås således, at disse incitamer netop omfatter en manglende beskatning, dvs. et forbud mod enhver form for konkret og individuel afgiftspålæggelse, ud over de almindelige skatter, der pålægges økonomisk virksomhed og produktion af elektricitet, af energi fra vedvarende energikilder? Som led heri fremsættes følgende spørgsmål: Skal det ovennævnte generelle forbud [således] ligeledes anses for at omfatte et forbud mod sammenfald, dobbeltbeskatning, eller overlapning med hensyn til flere almindelige eller individuelle afgifter, som pålægges de forskellige faser i virksomheden i form af produktion af vedvarende energi, når de rammer den samme afgiftsudløsende begivenhed, der pålægges den omhandlede afgift på vindkraft?
- 3) Såfremt det foregående spørgsmål besvares benægtende, og det accepteres, at energi fra vedvarende energikilder pålægges afgifter, spørges, om begrebet »særlige formål« i henseende til det i artikel 1, stk. 2, i direktiv 2008/118/EF foreskrevne skal fortolkes således, at formålet skal være eksklusivt, og endvidere således, at den afgift, som vedvarende energi pålægges, ud fra sin opbygning skal have en egentlig ikke-skattemæssig karakter og ikke blot en budget- eller opkrævningsmæssig karakter?
- 4) Henset til, at artikel 4 i direktiv 2003/96/EF, som med hensyn til de afgiftssatser, som medlemsstaterne skal fastsætte for energiprodukter og elektricitet, som reference benytter de ved direktivet fastsatte minimumssatser, forstået som summen af alle de direkte eller indirekte afgifter, der pålægges disse produkter ved overgangen til forbrug, indebærer dette da, at de afgiftssatser, som kræves i dette direktiv, ikke omfatter nationale afgifter, som ikke er af en egentlig ikke-skattemæssig karakter i betragtning af såvel deres opbygning som deres specifikke formål, som fortolket under hensyn til svaret på det foregående spørgsmål?
- 5) Udgør begrebet omkostninger, der er anvendt i artikel 13, stk. 1, litra e), i direktiv 2009/28/EF, et selvstændigt begreb i EU-retten, som skal fortolkes i videre forstand, således at det omfatter og er synonymt med begrebet afgift generelt?
- 6) Såfremt det foregående spørgsmål besvares bekræftende, spørges om følgende: Kan de i artikel 13, stk. 1, litra e), omtalte omkostninger, som forbrugerne skal betale, alene omfatte de afgifter og skatter, som i givet fald har til formål at kompensere for de skader, som forårsages miljøet, og som har til formål med det oppebårne beløb at kompensere for disse skader, men derimod ikke de afgifter eller gebyrer, som idet de pålægges ikke-forurenende energi, har et hovedsageligt budget- eller opkrævningsmæssigt formål?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Administrativen sad Varna (Bulgarien) den 20. april 2016 – »MIP-TS« OOD mod Nachalnik na Mitnitsa Varna

(Sag C-222/16)

(2016/C 243/22)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Administrativen sad Varna

Parter i hovedsagen

Sagsøger: »MIP-TS« OOD

Sagsøgt: Nachalnik na Mitnitsa Varna

Præjudicielt spørgsmål

Omfatter anvendelsesområdet for artikel 1, stk. 1, i Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 791/2011 af 3. august 2011 import af visse åben mesh-stoffer af glasfibre med en cellestørrelse på mere end 1,8 mm i både længde og bredde og med en vægt på mere end 35 g pr. m², undtagen glasfiberskiver, der i øjeblikket tariferes under KN-kode ex 7019 51 00 og ex 7019 59 00 (Taric-koder 7019510010 og 7019590010), som den 10. april 2012 blev angivet til toldproceduren »overgang til fri omsætning« med angivelse af oprindelse i Thailand, og som blev afsendt derfra, men som faktisk har oprindelse i Folkerepublikken Kina, hvilken oprindelse er blevet fastslået i forbindelse med en af OLAF til gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 udført undersøgelse og udfærdiget rapport?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Varhoven administrativen sad (Bulgarien) den 20. april 2016 – Asotsiatsia na balgarskite predpiyatiya sa mezhdunarodni prevozi i patishtata (AEBTRI) mod Nachalnik na Mitnitsa Burgas som efterfølger for toldkontoret Svilengrad

(Sag C-224/16)

(2016/C 243/23)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Varhoven administrativen sad

Parter i hovedsagen

Kassationsappellant: Asotsiatsia na balgarskite predpiyatiya sa mezhdunarodni prevozi i patishtata (AEBTRI)

Kassationsindstævnt: Nachalnik na Mitnitsa (direktøren for toldkontoret) Burgas som efterfølger for toldkontoret Svilengrad

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Har Den Europæiske Unions Domstol for at undgå modstridende retsafgørelser kompetence til at fortolke toldkonventionen om international godstransport på grundlag af TIR-carneter (TIR-Convention) af 14. november 1975, som De Europæiske Fællesskaber har tiltrådt med Rådets forordning (EØF) nr. 2112/78⁽¹⁾, på en for medlemsstaternes domstole bindende måde, når det drejer sig om denne konventions artikel 8 og artikel 11, med henblik på at bedømme, om der foreligger hæftelse for den garanterende organisation, som også er reguleret i artikel 457, stk. 2, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2. juli 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks⁽²⁾ (gennemførelsesforordningen til toldkodeksen)?
- 2) Tillader fortolkningen af artikel 457, stk. 2, i gennemførelsesforordningen til toldkodeksen sammenholdt med TIR-konventionens artikel 8, stk. 7, (nu artikel 11, stk. 2) og de tilhørende forklarende bemærkninger at lægge til grund, at toldmyndighederne i en sag som den foreliggende, når de i TIR-konventionens artikel 8, stk. 1 og 2, nævnte beløb er forfaldne, så vidt muligt skal forlange dem indriet af indehaveren af TIR-carnetet, som skylder disse beløb direkte, før de retter krav mod den garanterende organisation?

- 3) Kan det lægges til grund, at den modtager, som har erhvervet en vare eller har den i sin besiddelse, om hvilken det vides, at den er transporteret med TIR-carnet, og for hvilken det ikke er konstateret, at den er frembudt for bestemmelsestoldstedet og angivet til dette, alene på grundlag af disse omstændigheder er den person, som burde have vidst, at varen var unddraget toldtilsyn, og skal den pågældende anses for solidarisk hæftende debitor som omhandlet i artikel 203, stk. 3, tredje led, sammenholdt med artikel 213 i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks?
- 4) Såfremt det tredje spørgsmål besvares bekræftende: Er toldmyndighedernes passivitet med hensyn til at forlange betaling af toldskylden af denne modtager til hinder for, at den garanterende organisations ansvar i henhold til TIR-konventionens artikel 1, nr. 16) – som også er reguleret i artikel 457, stk. 2, i gennemførelsesforordningen til toldkodeksen – indtræder?

⁽¹⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 2112/78 af 25.7.1978 om tiltrædelse af toldkonventionen om international godstransport på grundlag af TIR-carneter (TIR-Convention) af 14. november 1975, Genève (EFT L 252, s. 1).

⁽²⁾ Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2.7.1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 253, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Supreme Court (Irland) den 2. maj 2016 – Edward Cussens, John Jennings og Vincent Kingston mod T.G. Brosman

(Sag C-251/16)

(2016/C 243/24)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

Supreme Court

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Edward Cussens, John Jennings og Vincent Kingston

Sagsøgt: T.G. Brosman

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Finder princippet om misbrug af rettigheder, der er anerkendt i Domstols dom, og som finder anvendelse på momsområdet, anvendelse over for en person, når der ikke findes en national foranstaltning, uanset om den stammer fra lovgivning eller retspraksis, som gennemfører princippet, under omstændigheder som de i denne sag omhandlede, hvor omdefineringen af transaktionerne forud for salget og salgstransaktionerne til køberne (samlet kaldet »appellanternes transaktioner«), således som [Revenue] Commissioners har påstået, vil medføre, at appellanterne har et momstilsvær, når et sådant momstilsvær ikke ville opstå, hvis de bestemmelser, der var gældende i national lovgivning på det relevante tidspunkt for appellanternes transaktioner, finder anvendelse?
- 2) Såfremt svaret på det første spørgsmål er, at princippet om misbrug af rettigheder finder direkte anvendelse over for en person, selv når der ikke findes en national foranstaltning, uanset om den stammer fra lovgivning eller retspraksis, som gennemfører princippet, var princippet da tilstrækkeligt klart og præcist til at kunne anvendes på appellanternes transaktioner, som blev gennemført, inden Domstolen afsagde Halifax-dommen, og navnlig under hensyn til retssikkerhedsprincippet og princippet om beskyttelse af appellanternes berettigede forventning?
- 3) Såfremt princippet om misbrug af rettigheder finder anvendelse på appellanternes transaktioner, således at de skal omdefineres
 - a) hvorledes skal moms på appellanternes transaktioner da beregnes og opkræves, eftersom der ikke ville være moms at beregne eller opkræve ifølge national ret, og
 - b) hvordan skal de nationale retsinstanser da pålægge et sådant tilsvær?

- 4) Ved afgørelsen af, om det væsentligste formål med appellanternes transaktioner var at opnå en afgiftsfordel, bør den nationale ret da behandle transaktionerne forud for salget (som er blevet anset for alene at være gennemført af afgiftsmæssige årsager) for sig selv, eller skal formålet med appellanternes transaktioner behandles som en helhed?
- 5) Skal section 4(9) i VAT Act anses for en national lov, der gennemfører, uanset at den er uforenelig med lovbestemmelsen i sjette direktivs⁽¹⁾ artikel 4, stk. 3, hvorefter appellanterne – hvis bestemmelsen anvendes korrekt – skulle behandles som afgiftspligtige hvad angår leveringen inden første indflytning i ejendommene, uanset der var en tidligere afgiftspligtig råden over ejendommene?
- 6) Såfremt section 4(9) er uforenelig med sjette direktiv, misbruger appellanterne, idet de støtter sig til denne sub-section, da rettigheder i strid med de principper, der er anerkendt i Halifax-dommen?
- 7) Subsidiært og såfremt section 4(9) ikke er uforenelig med sjette direktiv, har appellanterne da opnået en afgiftsfordel, der er i strid med formålet med direktivet og/eller section 4?
- 8) Selv såfremt section 4(9) ikke skal anses for at gennemføre sjette direktiv, finder princippet om misbrug af rettigheder, således som fastslået i Halifax-dommen, da ikke desto mindre anvendelse på de omtvistede transaktioner under henvisning til de i Halifax-dommen opstillede kriterier?

⁽¹⁾ Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17.5.1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter - Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1)

Appel iværksat den 12. maj 2016 af Schenker Ltd til prøvelse af dom afsagt af Retten (Niende Afdeling) den 29. februar 2016 i sag T-265/12, Schenker Ltd mod Europa-Kommissionen

(Sag C-263/16 P)

(2016/C 243/25)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Schenker Ltd (ved Rechtsanwalt F. Montag, avocat F. Hoseinian og Rechtsanwalt M. Eisenbarth)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Rettens dom af 29. februar 2016 i sag T-265/12, Schenker Ltd mod Europa-Kommissionen, ophæves.
- Artikel 1, stk. 1, litra a), i Kommissionens afgørelse af 28. marts 2012 i sag COMP/39462 – Spedition (herefter »afgørelsen«) annulleres, subsidiært hjemvises sagen til Retten
- Den bøde, som sagsøgeren er pålagt ved afgørelsens artikel 2, stk. 1, litra a), annulleres, eller, subsidiært nedsættes.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for appellen har appellanten fremsat følgende anbringender:

1. Retten har begået en retlig fejl ved at fastslå, at Kommissionen med rette kunne påberåbe sig Deutsche Posts ansøgning om bødefritagelse, at princippet om forbud mod dobbeltrepræsentation ikke var tilsidesat, og at Kommissionen ikke var forpligtet til at undersøge en mulig tilsidesættelse af dette princip.
2. Retten har begået en retlig fejl ved at fortolke artikel 1 i forordning nr. 141/62⁽¹⁾ således, at den ikke gælder for adfærden inden for »den nye eksportordning i Det Forenede Kongerige«.
3. Retten har begået en retlig fejl ved at fastslå, at adfærden inden for »den nye eksportordning i Det Forenede Kongerige« kunne påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne mærkbart, selv om den var begrænset til pristillæg for indberetningstjenester vedrørende forsendelser fra Det Forenede Kongerige til lande uden for EØS.
4. Retten har begået en retlig fejl ved at fastslå, at Kommissionen ikke havde tilsidesat artikel 41 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, princippet om god forvaltningsskik og begrundelsespligten i henhold til artikel 296 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), da den besluttede ikke at holde The Brink's Company solidarisk ansvarlig med appellanten (som efterfølger til BAX Global Ltd. (UK)) for adfærden inden for »den nye eksportordning i Det Forenede Kongerige«.
5. Retten har begået en retlig fejl ved at gengive afgørelsens indhold urigtigt, ved at overskride grænserne for sine beføjelser i henhold til artikel 264 TEUF og ved at undlade at foretage en afvejning under anvendelse af proportionalitetsprincippet, da den fastslog, at Kommissionen ikke havde tilsidesat artikel 23 i forordning nr. 1/2003⁽²⁾ samt proportionalitetsprincippet og princippet om, at sanktionen skal tilpasses overtrædelsen, når bøderne beregnes.
6. Retten har begået en retlig fejl ved at opretholde Kommissionens nedsættelsessatser i henhold til 2006-samarbejdsmeddelelsen⁽³⁾ og har gengivet afgørelsens indhold urigtigt.

⁽¹⁾ EØF: Rådets forordning nr. 141 om ikke-anvendelse af Rådets forordning nr. 17 på transportsektoren (EFT 124, s. 2751).

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16.12.2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82 (EFT L 1, s. 1),

⁽³⁾ Kommissionens meddelelse om bødefritagelse eller bødenedsættelse i kartelsager (EUT C 298, s. 17).

Appel iværksat den 12. maj 2016 af Deutsche Bahn AG, Schenker AG, Schenker China Ltd og Schenker (H.K.) Ltd til prøvelse af dom afsagt af Retten (Niende Afdeling) den 29. februar 2016 i sag T-267/12, Deutsche Bahn AG m.fl. mod Europa-Kommissionen

(Sag C-264/16 P)

(2016/C 243/26)

Processprog: engelsk

Parter

Appellanter: Deutsche Bahn AG, Schenker AG, Schenker China Ltd og Schenker (H.K.) Ltd (ved Rechtsanwalt F. Montag, avocat F. Hoseinian og Rechtsanwalt M. Eisenbarth)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanterne har nedlagt følgende påstande

- Dom afsagt af Retten den 29. februar 2016 i sag T-267/12, Deutsche Bahn m.fl. mod Europa-Kommissionen, annulleres.
- Artikel 1, stk. 2, litra g), artikel 1, stk. 3, litra a) og b), og artikel 1, stk. 4, litra h), i Kommissionens afgørelse af 28. marts 2012 i sag COMP/39462 – Spedition (herefter »afgørelsen«) annulleres, eller subsidiært hjemvises sagen til Retten.
- De bøder, der er fastsat i afgørelsens artikel 2, stk. 2, litra g), artikel 2, stk. 3, litra a) og b), og artikel 2, stk. 4, litra h), annulleres eller subsidiært nedsættes disse, eller subsidiært hjemvises sagen til Retten.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanterne har fremsat fem anbringender til støtte for appellen:

1. Retten begik retlige fejl, idet den konkluderede, at Kommissionen var berettiget til at lægge Deutsche Posts anmodning om bødefritagelse til grund, at princippet om forbud mod dobbeltrepræsentation ikke var blevet tilsidesat, og at Kommissionen ikke behøvede at undersøge den mulige overtrædelse af dette princip.
2. Retten begik en retlig fejl, idet den fortolkede artikel 1 i forordning nr. 141/62 ⁽¹⁾ således, at den ikke finder anvendelse på adfærd i forbindelse med »Advance Manifest Systemet«.
3. Retten begik en retlig fejl, idet den konkluderede, at Kommissionen ikke tilsidesatte artikel 41 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, princippet om god forvaltningsskik og begrundelsespligten i henhold til artikel 296 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), da den fastslog, at The Brink's Company ikke var solidarisk ansvarlig med Schenker China Ltd. (som efterfølger for BAX Global (China) Co. Ltd.) for adfærd i forbindelse med den kinesiske valutajusteringsfaktor.
4. Retten begik en retlig fejl, idet den gengav indholdet af afgørelsen ukorrekt, overskred de beføjelser, den er tillagt i henhold til artikel 264 TEUF, og undlod at foretage en afvejning ved anvendelsen af proportionalitetsprincippet, da den konkluderede, at Kommissionen ikke havde tilsidesat artikel 23 i forordning 1/2003 ⁽²⁾, proportionalitetsprincippet og princippet om, at straffens omfang skal stå i rimeligt forhold til overtrædelsen, da den beregnede bøderne.
5. Retten begik en retlig fejl, idet den fastholdt Kommissionens nedsættelsessatser i henhold til 2006-samarbejdsmeddelelsen ⁽³⁾. Retten gengav indholdet af afgørelsen urigtigt, og tilsidesatte appellanternes ret til en retfærdig rettergang.

⁽¹⁾ EØF: Rådets forordning nr. 141 om ikke-anvendelse af Rådets forordning nr. 17 på transportsektoren (EFT 124, s. 2751).

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16.12.2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82.

⁽³⁾ Kommissionens meddelelse om bødefritagelse eller bødenedsættelse i kartelsager (EUT C 298, s. 17)

Appel iværksat den 13. maj 2016 af Panalpina World Transport (Holding) Ltd, Panalpina Management AG og Panalpina China Ltd til prøvelse af dom afsagt af Retten (Niende Afdeling) den 29. februar 2016 i sag T-270/12, Panalpina World Transport (Holding) Ltd m.fl. mod Europa-Kommissionen

(Sag C-271/16 P)

(2016/C 243/27)

Processprog: engelsk

Parter

Appellanter: Panalpina World Transport (Holding) Ltd, Panalpina Management AG og Panalpina China Ltd (ved solicitors S. Mobley, A. Stratakis og A. Gamble)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanterne har nedlagt følgende påstande

- Den appellerede dom ophæves, for så vidt som Retten har forkastet appellanternes første anbringende vedrørende tilsidesættelserne.
- Artikel 2, stk. 2 og 3, i Kommissionens afgørelse af 28. marts 2012 i Sag COMP/39462 – Spedition (herefter »afgørelsen«) ændres, for så vidt som disse bestemmelser vedrører appellanterne, og de bøder, som appellanterne er pålagt, nedsættes under Domstolens udøvelse af sin fulde prøvelsesret.
- Under alle omstændigheder tilpligtes Europa-Kommissionen at betale sagens omkostninger for begge instanser.

Anbringender og væsentligste argumenter

Ved at fastslå, at Kommissionen hverken afveg fra sin beslutningspraksis, begik en retlig fejl eller tilsidesatte proportionalitetsprincippet og ligebehandlingsprincippet, har Retten begået en retlig fejl ved åbenbart at gå videre end en rimelig vurdering af beviserne, hvorefter den har foretaget en urigtig anvendelse af relevant retspraksis. Appellanterne har fremsat følgende konkrete anbringender:

1. Retten har begået en retlig fejl ved åbenbart at gå videre end en rimelig vurdering af beviserne for, om de pågældende tilsidesættelser, navnlig AMS- og CAF-tilsidesættelserne, vedrørte al spedition som en »pakke af tjenesteydelser«.
 2. Retten har begået en retlig fejl ved ikke at anvende det i retspraksis fastslåede princip om, at Kommissionen hvad angår en tilsidesættelse vedrørende en del af en vare eller tjenesteydelse alene skal tage hensyn til den afsætning, der kan henføres til denne del.
-

RETTE

Retten dom af 24. maj 2016 – Good Luck Shipping mod Rådet

(Forenede sager T-423/13 og T-64/14) ⁽¹⁾

(Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for visse personer og enheder med henblik på at forhindre nuklear spredning i Iran — indefrysning af midler — retlig fejl — retsgrundlag — fejlskøn — bevismangel)

(2016/C 243/28)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Good Luck Shipping LLC (Dubai, De Forenede Arabiske Emirater) (ved F. Randolph, QC, barrister M. Lester og solicitor M. Taher)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved V. Piessevaux og B. Driessen, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Dels en påstand om annullation af Rådets afgørelse 2013/270/FUSP af 6. juni 2013 om ændring af afgørelse 2010/413/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Iran (EUT 2013, L 156, s. 10), Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 522/2013 af 6. juni 2013 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 267/2012 om restriktive foranstaltninger over for Iran (EUT 2013, L 156, s. 3), Rådets afgørelse 2013/661/FUSP af 15. november 2013 om ændring af afgørelse 2010/413/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Iran (EUT 2013, L 306, s. 18) og Rådet gennemførelsesforordning (EU) nr. 1154/2013 af 15. november 2013 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 267/2012 om restriktive foranstaltninger over for Iran (EUT 2013, L 306, s. 3), for så vidt som disse retsakter vedrører sagsøgeren, dels en påstand om, at det fastslås, at Rådets afgørelse 2013/497/FUSP af 10. oktober 2013 om ændring af afgørelse 2010/413/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Iran (EUT 2013, L 272, s. 46) og Rådets forordning (EU) nr. 971/2013 af 10. oktober 2013 om ændring af forordning (EU) nr. 267/2012 om restriktive foranstaltninger over for Iran (EUT 2013, L 272, s. 1) ikke finder anvendelse

Konklusion

1) For så vidt som disse retsakter vedrører Good Luck Shipping LLC, annulleres:

- Rådets afgørelse 2013/270/FUSP af 6. juni 2013 om ændring af afgørelse 2010/413/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Iran
- Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 522/2013 af 6. juni 2013 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 267/2012 om restriktive foranstaltninger over for Iran
- Rådets afgørelse 2013/661/FUSP af 15. november 2013 om ændring af afgørelse 2010/413/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Iran
- Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1154/2013 af 15. november 2013 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 267/2012 om restriktive foranstaltninger over for Iran.

- 2) For så vidt som afgørelse 2013/661 vedrører Good Luck Shipping, opretholdes dens virkninger, indtil annullationen af forordning nr. 1154/2013 får virkning.
- 3) Rådet for Den Europæiske Union bærer sine egne omkostninger og betaler Good Luck Shippings omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 325 af 9.11.2013.

Rettens dom af 25. maj 2016 – Europa-Kommissionen mod McCarron Poultry

(Sag T-226/14) ⁽¹⁾

(Voldgiftsbestemmelse — det femte rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration (1998-2002) — kontrakt vedrørende området for »energi, miljø og bæredygtig udvikling« — opsigelse af kontrakten — tilbagebetaling af en del af de udbetalte forskudsbeløb — morarenter — udeblivelsessag)

(2016/C 243/29)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (først ved L. Cappelletti og F. Moro, som befuldmægtigede, derefter ved F. Moro, som befuldmægtiget, bistået af advokat R. van der Hout)

Sagsøgt: McCarron Poultry (Killacorn Emyvale, Irland)

Sagens genstand

Søgsmål i henhold til artikel 272 TEUF med påstand om, at sagsøgte tilpligtes at tilbagebetale en del af det forskudsbeløb, der er udbetalt af Kommissionen i forbindelse med kontrakt nr. NNE5/1999/20229, med morarenter

Konklusion

- 1) McCarron Poultry Ltd tilbagebetaler Europa-Kommissionen 900 662,25 EUR plus morarenter på 2,50 % i årlig rente regnet fra den 1. december 2010 til den dato, hvor det skyldige beløb er tilbagebetalt.
- 2) McCarron Poultry Ltd betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 212 af 7.7.2014.

Rettens dom af 25. maj 2016 – Ice Mountain Ibiza mod EUIPO – Etyam (ocean beach club ibiza)

(Sag T-753/14) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-figurmærket ocean beach club ibiza — det ældre nationale figur- og ordmærke ocean drive Ibiza hotel og OCEAN THE GROUP — annullation af det ældre varemærke, der ligger til grund for den anfægtede afgørelse — uforment at træffe afgørelse)

(2016/C 243/30)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Ice Mountain Ibiza, SL (San Antonio, Spanien) (ved advokaterne J.L. Gracia Albero, F. Miazzetto og E. Cebollero González)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved S. Palmero Cabezas, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Etyam, SL (Ibiza, Spanien)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 31. juli 2014 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 2293/2013-1) vedrørende en indsigelsessag mellem Etyam og Ice Mountain Ibiza

Konklusion

- 1) Det er uforment at træffe afgørelse i sagen.
- 2) Hver part bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 26 af 26.1.2015.

Rettens dom af 25. maj 2016 – Ice Mountain Ibiza mod EUIPO – Marbella Atlantic Ocean Club (ocean beach club ibiza)

(Sag T-5/15) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-figurmærket ocean beach club ibiza — ældre nationale figurmærker OC ocean club og OC ocean club Ibiza — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — lighed mellem tegnene — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2016/C 243/31)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Ice Mountain Ibiza, SL (San Antonio, Spanien) (ved advokaterne J.L. Gracia Albero, F. Miazzetto og E. Cebollero González)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved S. Palmero Cabezas, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Marbella Atlantic Ocean Club, SL (Puerto Banús, Spanien)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 8. oktober 2014 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 2292/2013-1) vedrørende en indsigelsessag mellem Marbella Atlantic Ocean Club og Ice Mountain Ibiza

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Ice Mountain Ibiza, SL betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 73 af 2.3.2015.

Rettens dom af 25. maj 2016 – Ice Mountain Ibiza mod EUIPO – Marbella Atlantic Ocean Club (ocean ibiza)

(Sag T-6/15) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-figurmærket ocean ibiza — de ældre nationale figurmærker OC ocean club og OC ocean club Ibiza — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — lighed mellem tegnene — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2016/C 243/32)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Ice Mountain Ibiza, SL (San Antonio, Spanien) (ved advokaterne J.L. Gracia Albero, F. Miazzetto og E. Cebollero González)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved S. Palmero Cabezas, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO: Marbella Atlantic Ocean Club, SL (Puerto Banús, Spanien)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 8. oktober 2014 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 2207/2013-1) vedrørende en indsigelsessag mellem Marbella Atlantic Ocean Club og Ice Mountain Ibiza.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret frifindes.
- 2) Ice Mountain Ibiza, SL betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 73 af 2.3.2015.

Rettens dom af 24. maj 2016 – El Corte Inglés mod EUIPO – Grup Supeco Maxor (Supeco)

(Sag T-126/15) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-figurmærket Supeco — det ældre EU-figurmærke SUPER COR — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — rækkevidden af appelkammerets undersøgelse — varer og tjenesteydelser, hvorpå indsigelsen er støttet — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 — regel 15, stk. 2, litra f), i forordning (EF) nr. 2868/95 — meddelelse nr. 2/12)

(2016/C 243/33)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: El Corte Inglés, SA (Madrid, Spanien) (ved advokat J.L. Rivas Zurdo)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved E. Scheffer og A. Folliard-Monguiral, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Grup Supeco Maxor, SL (Madrid, Spanien) (ved advokat S. Martínez-Almeida y Alejos-Pita)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 4. december 2014 af Femte Appellkammer ved EUIPO (sag R 1112/2014-5) vedrørende en indsigelsessag mellem El Corte Inglés, SA et Grup Supeco Maxor, SL.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) El Corte Inglés, SA betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 155 af 11.5.2015.

Retten dom af 25. maj 2016 – U-R LAB mod EUIPO (THE DINING EXPERIENCE)

(Sagerne T-422/15 og T-423/15) (¹)

(EU-varemærker — ansøgning om EU-figur- og ordmærket THE DINING EXPERIENCE — absolut registreringshindring — manglende fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 — begrundelsespligt — artikel 75 i forordning nr. 207/2009)

(2016/C 243/34)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: U-R LAB (Paris, Frankrig) (ved advokat G. Barbaut)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (ved J. Crespo Carrillo, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

To søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelser truffet den 20. maj 2016 af Femte Appellkammer ved EUIPO (sagerne R 2541/2014-4 og R 2542/2014-4) vedrørende en ansøgning om registrering af dels figurtegnet, dels ordtegnet THE DINING EXPERIENCE som EU-varemærker

Konklusion

- 1) Sagerne T-422/15 og T-423/15 forenes med henblik på dommen.
- 2) Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret frifindes.
- 3) U-R LAB betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 328 af 5.10.2015.

Sag anlagt den 28. april 2016 – KK mod EASME**(Sag T-376/15)**

(2016/C 243/35)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: KK (Paris, Frankrig) (ved advokat J. P. Spitzer)

Sagsøgt: Forvaltningsorganet for Små og Mellemstore Virksomheder (EASME)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelsen af 15. juni 2015, hvorved EASME afviste sagsøgerens bud, annulleres.
- EASME tilpligtes at betale sagsøgeren et beløb på 50 000 EUR i erstatning for fortabt mulighed og et beløb på 90 800 EUR for sagsøgerens økonomiske tab.
- EASME tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat tre anbringender til støtte for sine annullationspåstande.

1. Det første anbringende om, at det ikke var teknisk muligt at opnå adgang til den internetportal, hvor sagsøgerens bud som svar på indkaldelse af forslag og relaterede aktiviteter i forbindelse med arbejdsprogrammerne for 2014-2015 under Horisont 2020 – rammeprogrammet for forskning og innovation (2014-2020), skulle afgives.
2. Det andet anbringende om, at sagsøgeren i modsætning til det af EASME hævdede ikke svigagtigt underskrev det i forbindelse med af indgivelsen af forslagsmaterialet afgivne tilsagn.
3. Det tredje anbringende om, at afvisningen af det af sagsøgeren afgivne bud er i strid med udbudsbetingelserne.

Sagsøgeren har også fremsat to anbringender til støtte for erstatningspåstandene.

1. Det første anbringende om det økonomiske tab, som sagsøgeren led i forbindelse med en fortabt mulighed.
2. Det andet anbringende om det økonomiske tab, som sagsøgeren led i forbindelse med den tid, som blev brugt på at deltage i udbudsproceduren.

Sag anlagt den 4. januar 2016 – Gregis mod EUIPO – DM9 Automobili (ATS)**(Sag T-5/16)**

(2016/C 243/36)

Stævningen affattet på italiensk

Parter

Sagsøger: Gian Luca Gregis (Adeje, Spanien) (ved advokat M. Bartolucci)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: DM9 Automobili Srl (Borgomanero, Italien)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: DM9 Automobili Srl

Det omtvistede varemærke: EU-figurmærke indeholdende ordbestanddelen »ATS« – EF-varemærke nr. 9 799 719

Sagen for EUIPO: Sag om indførelse i registret af overdragelse

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 30. oktober 2015 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 588/2015–1)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Overdragelse T8391925 af 14. april 2014 annulleres.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 17, i forordning nr. 207/2009
- Tilsidesættelse af regel 31, i forordning nr. 2868/95
- Tilsidesættelse af regel 84, stk. 3, litra b), i forordning nr. 2868/95.

Sag anlagt den 19. april 2016 – Polen mod Kommissionen

(Sag T-167/16)

(2016/C 243/37)

Processprog: polsk

Parter

Sagsøger: Republikken Polen (ved B. Majczyna, som befuldmægtiget)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2016/180 af 9. februar 2016 om ændring af bilaget til gennemførelsesafgørelse 2014/709/EU om dyresundhedsmæssige foranstaltninger til bekæmpelse af afrikansk svinepest i visse medlemsstater for så vidt angår oplysningerne om Estland, Litauen og Polen (EUT L 35, s. 12) annulleres, for så vidt som del II af bilaget til afgørelse 2014/709/EU omfatter kommunen Czyże, resten af kommunen Zabłudów, kommunen Hajnówka og byen Hajnówka.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat tre anbringender.

1. Første anbringende om en tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet, idet Kommissionen ikke har overholdt kravet om, at de anfægtede foranstaltninger skal være nødvendige for at opnå de tilstræbte formål, kravet om at foranstaltningerne skal være egnede til at virkeliggøre disse formål, og kravet om forholdsmæssighed *stricto sensu*.
2. Andet anbringende om en tilsidesættelse af væsentlige formforskrifter foreskrevet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55, s. 13) og ved forretningsordenen for Den Stående Komité for Planter, Dyr, Fødevarer og Foder.
3. Tredje anbringende om en tilsidesættelse af pligten til at begrunde den anfægtede afgørelse.

Sag anlagt den 19. april 2016 – Guardian Glass España, Central Vidreiera mod Kommissionen

(Sag T-170/16)

(2016/C 243/38)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Guardian Glass España, Central Vidreiera, S.L. (Llodio, Spanien) (ved advokaterne M. Araujo Boyd, D. Armesto Macías og A. Lamadrid de Pablo)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Søgsmålet og de i stævningen beskrevne annullationsanbringender antages til realitetsbehandling.
- Annullationsanbringenderne i stævningen tages til følge, og som følge heraf annulleres den anfægtede afgørelse.
- Der anordnes indledning af en formel undersøgelsesprocedure som omhandlet i artikel 108, stk. 2, TEUF, således at sagsøgeren kan udøve sine processuelle rettigheder, og Kommissionen formelt og juridisk korrekt kan afhjælpe sin tvivl med hensyn til, om den omhandlede støtte er forenelig med det indre marked.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det foreliggende søgsmål er anlagt til prøvelse af Europa-Kommissionens afgørelse, meddelt til de spanske myndigheder ved Kommissionens skrivelse af 15. juli 2015 benævnt »Skattemæssige forhold i Baskerlandet (Álava) – uformel underretning vedrørende supplerende bemærkninger til spørgsmålet, om retningslinjerne for regionalstøtte af 1998 er forenelig med det indre marked« og meddelt sagsøgeren af de spanske myndigheder den 19. februar 2016, og hvorefter støtte, som Guardian har modtaget, ikke er forenelig med det indre marked.

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført to anbringender.

1. Første anbringende.

Sagsøgeren har først og fremmest gjort gældende, at Kommissionen har vedtaget en afgørelse, hvori det fastslås, at en individuel støtte er uforenelig med det indre marked, hvorved Kommissionen har tilsidesat artikel 250 TEUF og kollegialitetsprincippet, idet afgørelsen ikke er blevet vedtaget af kommissærkollegiet, og såvel artikel 108, stk. 2, TEUF som artikel 4 og 13 i forordning 659/1999⁽¹⁾, idet Kommissionen har undladt at indlede den formelle undersøgelsesprocedure før vedtagelsen af afgørelsen.

2. Andet anbringende.

Sagsøgeren har med det andet annullationsanbringende, der er fremsat subsidiært, påberåbt sig en tilsidesættelse af artikel 107, stk. 3, TEUF, idet sagsøgeren finder, at Kommissionens afgørelse indeholdt en fejl ved vurderingen af, om støtten er forenelig med det indre marked.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22.3.1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93 (EFT L 83, s. 1).

Sag anlagt den 25. april 2016 – Make up for ever mod EUIPO – L'Oréal (MAKE UP FOR EVER PROFESSIONAL)

(Sag T-185/16)

(2016/C 243/39)

Stævningen affattet på fransk

Parter

Sagsøger: Make up for ever SA (Paris, Frankrig) (ved advokat C. Caron)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: L'Oréal (Paris, Frankrig)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Make up for ever SA

Det omtvistede varemærke: EU-figurmærke, der indeholder ordbestanddelene »MAKE UP FOR EVER PROFESSIONAL« – EU-varemærkeregistrering nr. 3 371 341

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 5. februar 2016 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 3222/2014-5)

Påstande

— Det fastslås, at EU-semifigurmærket »MAKE UP FOR EVER PROFESSIONAL« nr. 3 371 341 er gyldigt for samtlige de af registreringen omfattede varer og tjenesteydelser.

— Den anfægtede afgørelse annulleres.

- Sagen hjemvises om fornødent til EUIPO til videre foranstaltning.
- Selskabet L'Oréal tilpligtes at betale omkostningerne i forbindelse med sagens behandling for annullationsafdelingen ved EUIPO, for appelkammeret ved EUIPO og for Retten.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning nr. 207/2009
- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 3, i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 22. april 2016 – Anton Riemerschmid Weinbrennerei und Likörfabrik mod EUIPO – Viña y Bodega Botalcura (LITU)

(Sag T-187/16)

(2016/C 243/40)

Stævningen affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Anton Riemerschmid Weinbrennerei und Likörfabrik GmbH & Co. KG (Erding, Tyskland) (ved advokat P. Koch Moreno)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Viña y Bodega Botalcura SA (Las Condes, Chile)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Viña y Bodega Botalcura SA

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket »LITU« – registreringsansøgning nr. 12 684 833

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 9. februar 2016 af Andet Appelkammer ved EUIPO (sag R 719/2015–2)

Påstande

- Der afsiges dom, hvorved sagsøgeren gives medhold og den anfægtede afgørelse annulleres i det hele.
- Der meddeles pålæg om afslag på EU-varemærkeansøgningen af ordmærket LITU for alle varerne.
- EUIPO og/eller intervenienten tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.
-

Sag anlagt den 22. april 2016 – Andrea Incontri mod EUIPO – HigoL (ANDREA INCONTRI)**(Sag T-197/16)**

(2016/C 243/41)

*Stævningen affattet på engelsk***Parter***Sagsøger:* Andrea Incontri Srl (Milano, Italien) (ved advokaterne A. Perani and J. Graffer, lawyers)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)*Den anden part i sagen for appelkammeret:* HigoL, SA (Baguim do monte, Portugal)**Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO***Ansøger af det omtvistede varemærke:* Andrea Incontri Srl*Det omtvistede varemærke:* EU-ordmærket »ANDREA INCONTRI« – registreringsansøgning nr. 10 985 323*Sagen for EUIPO:* Indsigelsessag*Den anfægtede afgørelse:* Afgørelse truffet den 25. februar 2016 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 146/2015-4)**Påstande**

- Den anfægtede afgørelse omgøres i det hele.
- Følgelig godtages EU-varemærkeansøgning nr. 10 985 323 ANDREA INCONTRI i det hele.
- De andre parter tilpligtes at betale sagens omkostninger samt omkostningerne forbundet med indsigelses- og klagesagen ved EUIPO.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 29. april 2016 – Ranocchia mod ERCEA**(Sag T-208/16)**

(2016/C 243/42)

*Processprog: italiensk***Parter***Sagsøger:* Graziano Ranocchia (Rom, Italien) (ved advokat C. Intino)*Sagsøgt:* Forvaltningsorganet for Det Europæiske Forskningsråd (ERCEA) (Bruxelles, Belgien)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet af ERCEA's Redress Committee den 26. februar 2016 med referencen Ares (2016) 1020667-29/02/2016 som følge af den formelle klage, der blev indgivet den 22. december 2016 over prof. José Labastidas evalueringsskrivelse af 17. december 2015 med referencen Ares (2015) 5922529, annulleres.
- Prof. José Labastidas evalueringsskrivelse af 17. december 2015 med referencen Ares (2015) 5922529 og de akter, som er vedlagt de nævnte akter, herunder listen over projekter, der er godkendt af panelet SH5-Cultures and Cultural Production ERC-Cog-2015 og offentliggjort af ERCEA i en pressemeddelelse af 12. februar 2016, annulleres.
- Enhver forudgående, konsekvensmæssig eller tilknyttet retsakt annulleres.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet gør sagsøgeren gældende, at der foreligger magtfordrejning, idet afgørelsen er åbenbart urimelig, de faktiske omstændigheder, der ligger til grund for afslaget på godkendelse af forslaget, er blevet fordrejet, og ERCEA's regler for evaluering af forslag er blevet tilsidesat.

Udvælgelsesprocedurerne er objektivt og subjektivt behæftet med fejl.

Hvad angår det objektive aspekt anfægtes den væsentlige uoverensstemmelse mellem de enkelte kommissærers evalueringer (meget positive) og den endelige overordnede afgørelse (forkastelse af forslaget), samt den fejlagtige anvendelse af evalueringskriterierne.

Hvad angår det subjektive aspekt anfægter sagsøgeren den efter dennes opfattelse fejlagtige gengivelse af de foranstaltninger og omstændigheder, der ligger til grund for forkastelsen af forslaget. Sagsøgeren har navnlig fremhævet den fejlagtige fortolkning af kriteriet om »ekspertise« i forbindelse med evalueringen.

Sag anlagt den 5. maj 2016 – Lukash mod Rådet

(Sag T-210/16)

(2016/C 243/43)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Olena Lukash (Kiev, Ukraine) (ved advokat M. Cessieux)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Det af Olena Lukash anlagte søgsmål antages til realitetsbehandling.
- Rådets forordning (EU) nr. 208/2014 af 5. marts 2014 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine annulleres, for så vidt som den vedrører sagsøgeren.
- Rådets afgørelse 2014/119/FUSP af 5. marts 2014 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine annulleres, for så vidt som den vedrører sagsøgeren.

- De efterfølgende afgørelser og forordninger, hvorved de restriktive foranstaltninger, som er opstillet i Rådets afgørelse 2014/119/FUSP af 5. marts 2014, er blevet forlænget, og hvorved begrundelserne er blevet ajourført, annulleres, dvs.:
 - Rådets afgørelse 2015/364/FUSP af 5. marts 2015
 - Rådets forordning (EU) nr. 2015/357 af 5. marts 2015
 - Rådets afgørelse 2015/876/FUSP af 5. juni 2015
 - Rådets forordning (EU) nr. 2015/869 af 5. juni 2015
 - Rådets afgørelse 2016/318/FUSP af 4. marts 2016
 - Rådets forordning (EU) nr. 208/2014 af 4. marts 2016
- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger i henhold til artikel 87 og 91 i Rettens procesreglement.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fem anbringender.

1. Første anbringende vedrørende tilsidesættelse af retten til forsvar og retten til adgang til effektive retsmidler.
2. Andet anbringende vedrørende tilsidesættelse af begrundelsespligten.
3. Tredje anbringende vedrørende ikke-overholdelse af kriterierne i artikel 1 i afgørelse 2014/119/FUSP, hvilke er gengivet i fjerde betragtning til forordning (EU) nr. 208/2014, i tredje betragtning til afgørelse 2015/364/FUSP, hvilke er gengivet i anden betragtning til forordning (EU) nr. 2015/357, i fjerde betragtning til afgørelse 2015/876/FUSP, hvilke er gengivet i tredje betragtning til forordning (EU) nr. 2015/357, og i fjerde betragtning til afgørelse 2016/318/FUSP, hvilke er gengivet i anden betragtning til forordning (EU) nr. 2015/357.
4. Fjerde anbringende vedrørende Rådets faktiske vildfarelse.
5. Femte anbringende vedrørende den åbenbare tilsidesættelse af sagsøgerens ejendomsret.

Sag anlagt den 9. maj 2016 – El Corte Inglés mod EUIPO – Elho Business & Sport (FRee STyLe)

(Sag T-212/16)

(2016/C 243/44)

Stævningen affattet på spansk

Parter

Sagsøger: El Corte Inglés, SA (Madrid, Spanien) (ved advokat J. Rivas Zurdo)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Elho Business & Sport Vertriebs GmbH (München, Tyskland)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: El Corte Inglés, SA

Det omtvistede varemærke: EU-figurmærke indeholdende ordbestanddelene »Free STyLe« – EU-varemærkeregistriering nr. 10 317 642

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 12. februar 2016 af Første Appellkammer ved EUIPO (sag R 377/2015-1)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Modparten eller modparterne tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 207/2009, sammenholdt med samme forordnings artikel 52, stk. 1, litra a)
- De omtvistede varemærker sameksisterer også med andre tegn, der indeholder udtrykket »FREE STYLE«
- Appellkammeret undlod at opfylde sin forpligtelse til at afvise nogle beviser fremlagt af Elho Business & Sport Vertriebs GmbH uden for fristen, jf. artikel 76, stk. 1 og 2, i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 9. maj 2016 – El Corte Inglés mod EUIPO – Elho Business & Sport (FREE STYLE)

(Sag T-213/16)

(2016/C 243/45)

Stævningen affattet på spansk

Parter

Sagsøger: El Corte Inglés, SA (Madrid, Spanien) (ved advokat J. Rivas Zurdo)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appellkammeret: Elho Business & Sport Vertriebs GmbH (München, Tyskland)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: El Corte Inglés, SA

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket »FREE STYLE« – EU-varemærkeregistriering nr. 4 761 731

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 12. februar 2016 af Første Appellkammer ved EUIPO (sag R 387/2015-1)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Modparten eller modparterne tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringende

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter er identiske med dem, der er gjort gældende i sag T-212/16, El Corte Inglés mod EUIPO – Elho Business & Sport (FRee STyLe).

Sag anlagt den 11. maj 2016 – Vignerons de la Méditerranée mod EUIPO – Bodegas Grupo Yllera (LE VAL FRANCE)

(Sag T-216/16)

(2016/C 243/46)

Stævningen affattet på fransk

Parter

Sagsøger: Vignerons de la Méditerranée (Narbonne, Frankrig) (ved advokat M. Karsenty-Ricard)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Bodegas Grupo Yllera SL (Rueda, Spanien)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Vignerons de la Méditerranée

Det omtvistede varemærke: EU-figurmærke, der indeholder ordbestanddelene »LE VAL FRANCE« – registreringsansøgning nr. 12 162 921

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 2. marts 2016 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 427/2015-5)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Indsigelse nr. B 2 307 737, der er rejst af Bodegas Grupo Yllera SL mod EU-vareregistreringsansøgning nr. 12 162 921 indgivet af Vignerons de la Méditerranée, forkastes.
- EUIPO tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.
-

Sag anlagt den 10. maj 2016 – Haverkamp mod EUIPO – Sissel (dørmåtte)**(Sag T-227/16)**

(2016/C 243/47)

*Stævningen er affattet på tysk***Parter***Sagsøger:* Reinhard Haverkamp (Kindberg, Østrig) (ved advokat A. Waldenberger)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)*Den anden part i sagen for appelkammeret:* Sissel GmbH (Bad Dürkheim, Tyskland)**Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO***Indehaver af det omtvistede design:* Reinhard Haverkamp*Det omtvistede design:* International registrering af designet »dørmåtte«, hvor Den Europæiske Union er designeret – International registrering nr. DM/072187-0001 af design, hvor Den Europæiske Union er designeret.*Den anfægtede afgørelse:* Afgørelse truffet den 26. februar 2016 af Tredje Appelkammer ved EUIPO (sag R 2618/2014–3)**Påstande**

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagens omkostninger samt omkostningerne forbundet med sagens behandling ved appelkammeret og i forbindelse med ugyldighedssagen ved EUIPO.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 6, stk. 1, litra b), i forordning nr. 6/2002.

Sag anlagt den 10. maj 2016 – Haverkamp mod EUIPO – Sissel (Kieselstrand Oberflächenmuster)**(Sag T-228/16)**

(2016/C 243/48)

*Stævningen er affattet på tysk***Parter***Sagsøger:* Reinhard Haverkamp (Kindberg, Østrig) (ved advokat A. Waldenberger)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)*Den anden part i sagen for appelkammeret:* Sissel GmbH (Bad Dürkheim, Tyskland)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede design: Reinhard Haverkamp

Det omtvistede design: International registrering af design, hvor Den Europæiske Union er designeret, »Kieselstrand Oberflächenmuster« – International registrering af design, hvor Den Europæiske Union er designeret, nr. DM/072198-0001.

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 26. februar 2016 af Tredje Appellkammer ved EUIPO (sag R 2619/2014-3)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale omkostningerne forbundet med sagen for Retten og for appelkammeret samt for ugyldighedsafdelingen.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 5, stk. 1, litra b), i forordning nr. 6/2002
- Tilsidesættelse af artikel 6, stk. 1, litra b), i forordning nr. 6/2002.

Appel iværksat den 12. maj 2016 af Europa-Kommissionen til prøvelse af Personalerettens dom af 2. marts 2016 i sag F-3/15, Frieberger og Vallin mod Kommissionen

(Sag T-232/16 P)

(2016/C 243/49)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Europa-Kommissionen (ved G. Berscheid og G. Gattinara, som befuldmægtigede)

De andre parter i appelsagen: Jürgen Frieberger (Woluwe-Saint-Lambert, Belgien) og Benjamin Vallin (Saint-Gilles, Belgien)

Appellantens påstande

- Ophævelse af dom afsagt af Personaleretten den 2. marts 2016 i sag F-3/15, Frieberger og Vallin mod Kommissionen, for så vidt som Personaleretten fastslog, at det fjerde søgsmålsanbringende kunne tiltrædes.
- Hvad angår proceduren i første instans, for så vidt som Personaleretten fastslog, at sagen var moden til påkendelse: påstand om frifindelse og om, at appellanterne tilpligtes at betale sagens omkostninger.
- Hvad angår appelproceduren: hver part tilpligtes at bære sine egne omkostninger i forbindelse med appelsagen.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for appellen har appellanten fremsat fem anbringender.

1. Det første anbringende er, at der er sket en forkert gengivelse af de argumenter, der blev påberåbt i første instans, samt en tilsidesættelse af forbuddet mod at træffe afgørelse ultra petita.
2. Det andet anbringende er, at der er sket en retlig fejl ved fortolkningen af artikel 26, stk. 5, i bilag XIII til vedtægten.
3. Det tredje anbringende er, at der er sket en retlig fejl ved fortolkningen af begrebet overførsel af pensionsrettigheder i henhold til artikel 11, stk. 2, i bilag VIII til vedtægten.
4. Det fjerde anbringende er, at der er sket tilsidesættelse af begrundelsespligten.
5. Det femte anbringende er, at der er sket tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet.

Appel iværksat den 12. maj 2016 af José Luis Ruiz Molina til prøvelse af Personalerettens dom af 2. marts 2016 i sag F-60/15, Ruiz Molina mod KHIM

(Sag T-233/16 P)

(2016/C 243/50)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: José Luis Ruiz Molina (San Juan de Alicante, Spanien) (ved advokaterne N. Lhoëst og S. Michiels)

Den anden part i appelsagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret

Appellantens påstande

- Dom afsagt af Retten for EU-Personalesager den 2. marts 2016 i sag F-60/15) ophæves.
- Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret tilpligtes at betale sagens omkostninger ved begge instanser.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for appellen har appellanten fremsat fire anbringender.

1. Første anbringende vedrører tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, i Ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Den Europæiske Union.
 2. Andet anbringende vedrører tilsidesættelse af den materielle retskraft, der er knyttet til dom af 15. september 2011, Bennett m.fl. mod KHIM, F-102/09, EU:F:2011:138.
 3. Tredje anbringende vedrører tilsidesættelse af Rådets direktiv 1999/70/EF af 28. juni 1999 om rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP (EFT 1999, L 175, s. 43), der gennemførte en rammeaftale vedrørende tidsbegrænset ansættelse indgået den 18. marts 1999 mellem de generelle tværfaglige organisationer, og af veletablerede internationale, socialretlige principper og normer angående sikkerhed i ansættelsen.
 4. Fjerde anbringende vedrører manglende begrundelse i den appellerede dom.
-

Sag anlagt den 9. maj 2016 – Meissen Keramik mod EUIPO – Staatliche Porzellan-Manufaktur Meissen (Meissen)

(Sag T-234/16)

(2016/C 243/51)

Stævningen affattet på tysk

Parter

Sagsøger: Meissen Keramik GmbH (Meißen, Tyskland) (ved advokaterne M. Vohwinkel og M. Bagh)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Staatliche Porzellan-Manufaktur Meissen GmbH (Meißen, Tyskland)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Staatliche Porzellan-Manufaktur Meissen GmbH

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket »Meissen« – EU-varemærkeregistring nr. 3 743 663

Sagen for EUIPO: Fortabelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 8. marts 2016 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sagerne R 2620/2014-4 og R 2622/2014-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres, for så vidt som afgørelsen gik sagsøgeren imod, dvs. for så vidt som den klage, der blev fremsat af begærerens af fortabelse, der nu er sagsøger, blev afslået, og for så vidt som varemærkeindehaverens klage blev taget til følge og annullationsafdelingens påklagede afgørelse blev ophævet og begæringen om fortabelse også dermed blev forkastet.
- Såfremt Retten anser sig for kompetent til at foretage en omgørelse erklæres EU-varemærke nr. 3 743 663 for fuldstændigt fortabt – ellers eller i øvrigt hjemsvises sagen til EUIPO.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 15, stk. 1, litra a), i forordning nr. 207/2009
- Tilsidesættelse af artikel 75, i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 10. maj 2016 – Biogena Naturprodukte mod EUIPO (ZUM wohl)

(Sag T-236/16)

(2016/C 243/52)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Biogena Naturprodukte GmbH & Co KG (Salzburg, Østrig) (ved advokat I. Schiffer)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Det omtvistede varemærke: EU-figurmærke indeholdende ordbestanddelen »ZUM wohl« – registreringsansøgning nr. 13 666 871

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 23. februar 2016 af Første Appellkammer ved EUIPO (sag R 1982/2015-1)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Det fastslås, at tegnet vedrørende registreringsansøgning nr. GM 013 666 871 af 23. januar 2015 kan registreres fuldt ud som EU-varemærke for de ansøgte varer og tjenesteydelser i klasse 29, 30, 32 og 43.
- EUIPO tilpligtes at betale alle de omkostninger, som ansøgeren har afholdt i forbindelse med behandlingen af registreringsansøgningen.
- EUIPO tilpligtes at betale denne sags omkostninger.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 12. maj 2016 – Polskie Zdroje mod EUIPO (perlage)

(Sag T-239/16)

(2016/C 243/53)

Processprog: polsk

Parter

Sagsøger: Polskie Zdroje sp. z o. o. sp. k. (Warszawa, Polen) (ved advokat T. Gawrylczyk)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket »perlage« – registreringsansøgning nr. 13 472 899

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 26. marts 2016 af Femte Appellkammer ved EUIPO (sag R 1129/2015-5)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 18. maj 2016 – Freddo mod EUIPO – Freddo Freddo (Freggo)**(Sag T-243/16)**

(2016/C 243/54)

*Stævningen affattet på engelsk***Parter**

Sagsøger: Freddo SA (Buenos Aires, Argentina) (ved S. Malynicz, QC, og Solicitors K. Gilbert og G. Lodge)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Freddo Freddo, SL (Madrid, Spanien)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger: Freddo SA

Det omtvistede varemærke: EU-figurmærke, der indeholder ordbestandsdelen »Freggo« – registreringsansøgning nr. 7 606 064

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 17. februar 2016 af Andet Appelkammer ved EUIPO (sag R 919/2015 2)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO (og den anden part i sagen for EUIPO, såfremt denne intervenserer) tilpligtes at bære sine egne omkostninger og betale de af sagsøgeren afholdte omkostninger.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.
-

Sag anlagt den 13. maj 2016 – Yanukovych mod Rådet

(Sag T-244/16)

(2016/C 243/55)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Viktor Fedorovych Yanukovych (Kiev, Ukraine) (ved T. Beazley, QC)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske union

Sagsøgerens påstande

- Rådets afgørelse (FUSP) 2016/318 af 4. marts 2016 om ændring af afgørelse 2014/119/FUSP om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine (EUT 2016, L 60, s. 76), annulleres, for så vidt som den vedrører sagsøgeren.
- Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2016/311 af 4. marts 2016 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 208/2014 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine (EUT 2016, L 60, s. 1), annulleres, fordi den undlader at tilbagekalde forordning nr. 208/2014, for så vidt som den vedrører sagsøgeren.
- Rådet for Den Europæiske union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført syv anbringender.

1. Første anbringende om, at Rådet for Den Europæiske Union (»Rådet«) savnede et korrekt retsgrundlag for de anfægtede foranstaltninger. For det første, at betingelserne for, at Rådet kunne basere sig på artikel 29 TEU, ikke var opfyldt med hensyn til de anfægtede foranstaltninger. Bl.a. er følgende anført: (i) Rådets udtrykkeligt angivne formål (konsolidering af retsstatsprincippet og respekt for menneskerettighederne i Ukraine) er blot uklare argumenter, der ikke lovligt kan tages til følge som et gyldigt retsgrundlag for disse foranstaltninger, (ii) det grundlag, som Rådet ønsker at påberåbe sig, savner enhver tilstrækkelig forbindelse til det korrekte niveau for domstolsprøvelse under de foreliggende omstændigheder, (iii) indførelsen af restriktive foranstaltninger over for sagsøgeren støtter og lovliggør faktisk det nye styre i Ukraines adfærd, der i sig selv undergraver retfærdig rettergang og retsstaten, og som krænker og systematisk er klar til at krænke menneskerettigheder. For det andet, at betingelserne for, at Rådet kunne anvende artikel 215 TEUF som gyldigt retsgrundlag, ikke var opfyldt, fordi der ikke forelå en gyldig afgørelse på grundlag af kapitel 2 i afsnit V i TEU. For det tredje, at der ikke forelå en tilstrækkelig forbindelse med henblik på at anvende artikel 215 TEUF som retsgrundlag over for sagsøgeren.
2. Andet anbringende om, at Rådet har begået magtfordrejning. Rådets faktiske hensigt med at vedtage de anfægtede foranstaltninger var i det væsentlige at forsøge at vinde det nuværende styre i Ukraines gunst (således at Ukraine ville knytte tættere forbindelser til EU) og ikke de grunde, der er angivet i de anfægtede foranstaltninger.
3. Tredje anbringende om, at Rådet undlod at give en begrundelse. Den »begrundelse« for at opføre sagsøgeren på listen, der er angivet i de anfægtede foranstaltninger er (ud over at være forkert) en standardformulering, ligesom den er uhensigtsmæssig og mangelfuld for så vidt angår den nøjagtighed, der er påkrævet.
4. Fjerde anbringende om, at sagsøgeren ikke opfyldte de kriterier, der var angivet med henblik på at opføre en person på listen på det omhandlede tidspunkt.
5. Femte anbringende om, at Rådet har foretaget åbenbart urigtige skøn, da det lod sagsøgeren være omfattet af de anfægtede foranstaltninger. Ved at genudpege sagsøgeren, uanset den tydelige manglende overensstemmelse mellem »begrundelsen« og de relevante udpegelseskriterier, har Rådet begået en åbenbar fejl.

6. Sjette anbringende om, at sagsøgerens ret til forsvar er blevet tilsidesat og/eller at han er blevet nægtet en effektiv domstolsbeskyttelse. Bl.a. anføres det, at Rådet har undladt at rådføre sig tilstrækkeligt med sagsøgeren før genudpegelsen, og sagsøgeren er ikke blevet givet en effektiv og retfærdig mulighed for enten at rette op på fejl eller fremlægge oplysninger vedrørende sine personlige forhold.
7. Syvende anbringende om, at sagsøgerens ejendomsrettigheder i henhold til artikel 17, stk. 1, i EU's charter om grundlæggende rettigheder er blevet tilsidesat, bl.a. fordi de restriktive foranstaltninger er en ubegrundet og uforholdsmæssig begrænsning af disse rettigheder, bl.a. fordi (i) der ikke er noget grundlag for at antage, at de midler, som sagsøgeren angiveligt uretmæssigt har tilegnet sig, anses for at være blevet ført ud af Ukraine, og (ii) det hverken er nødvendigt eller hensigtsmæssigt at indefryse alle sagsøgerens aktiver, eftersom de ukrainske myndigheder nu har opgjort værdien af de påståede tab, der retsforfølges i de underliggende straffesager mod sagsøgeren.

Sag anlagt den 13. maj 2016 – Yanukovych mod Rådet

(Sag T-245/16)

(2016/C 243/56)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Oleksandr Viktorovych Yanukovych (Donetsk, Ukraine) (ved T. Beazley, QC)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Rådets afgørelse (FUSP) 2016/318 af 4. marts 2016 om ændring af afgørelse 2014/119/FUSP om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine (EUT 2016, L 60, s. 76) annulleres, for så vidt som den vedrører sagsøgeren.
- Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2016/311 af 4. marts 2016 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 208/2014 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine (EUT 2016, L 60, s. 1) annulleres, fordi den undlader at tilbagekalde forordning nr. 208/2014, for så vidt som den vedrører sagsøgeren.
- Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført syv anbringender.

1. Første anbringende om, at Rådet for Den Europæiske Union (»Rådet«) savnede et korrekt retsgrundlag for de anfægtede foranstaltninger. Følgende argumenter er fremført for dette og efterfølgende anbringender. Betingelserne for, at Rådet kunne basere sig på artikel 29 TEU, var ikke opfyldt med hensyn til de anfægtede foranstaltninger. Disse anfægtede foranstaltninger var uforenelige med de formål, der udtrykkeligt er blevet påberåbt ved Rådets afgørelse (FUSP) 2016/318 (retsstaten og overholdelse af menneskerettigheder i Ukraine). De anfægtede foranstaltninger undergraver således retsstatsprincippet og menneskerettighederne ved at støtte et styre, som ikke er kendt for at overholde menneskerettighederne eller at overholde retsstatsprincippet. Rådet kan ikke gyldigt henholde sig til afgørelser truffet af Ukraines offentlige anklager eller domstole, bl.a. fordi de hverken er uafhængige eller uvildige og er genstand for politisk indblanding fra det nuværende styre i Ukraine. Uskyldsformodningen, som sagsøgeren er berettiget til, er gentagne gange blevet krænket af de ukrainske myndigheder.
2. Andet anbringende om, at Rådet har begået magtfordrejning. Rådets faktiske hensigt med at vedtage de anfægtede foranstaltninger var og er at forsøge at vinde det nuværende styre i Ukraines gunst og at maksimere Rådets politiske indflydelse i forhold til dette styre, hvilket ikke er korrekt anvendelse af den omhandlede magt.

3. Tredje anbringende om, at Rådet undlod at give en korrekt eller tilstrækkelig begrundelse, idet det blot har henvist til en standardformulering og upræcise angivelser.
 4. Fjerde anbringende om, at sagsøgeren ikke opfyldte de kriterier, der var angivet med henblik på at opføre en person på listen på det omhandlede tidspunkt. Det materiale, som Rådet har henvist til, udgjorde ikke et tilstrækkeligt solidt faktisk grundlag for sagsøgerens opførelse på listen.
 5. Femte anbringende om, at Rådet har foretaget åbenbart urigtige skøn, da det lod sagsøgeren være omfattet af de anfægtede foranstaltninger. Rådet havde ikke konkrete, faktisk underbyggede og samstemmende beviser som begrundelse for de anfægtede foranstaltninger og havde ikke gennemgået det begrænsede materiale, som det var i besiddelse af, tilstrækkeligt grundigt.
 6. Sjette anbringende om, at sagsøgerens ret til forsvar er blevet tilsidesat og/eller at han er blevet nægtet en effektiv domstolsbeskyttelse. Bl.a. anføres det, at Rådet har undladt at rådføre sig tilstrækkeligt med sagsøgeren før de anfægtede foranstaltninger, og sagsøgeren er ikke blevet givet en effektiv og retfærdig mulighed for enten at rette op på fejl eller fremlægge relevante oplysninger.
 7. Syvende anbringende om, at sagsøgerens ejendomsrettigheder i henhold til artikel 17, stk. 1, i EU's charter om grundlæggende rettigheder er blevet tilsidesat.
-

RETTEEN FOR EU-PERSONALESAGER

Sag anlagt den 5. april 2016 – ZZ mod EIB

(Sag F-19/16)

(2016/C 243/57)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: ZZ (ved advokaterne A. Senes og L. Payot)

Sagsøgt: Den Europæiske Investeringsbank (EIB)

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

EIB tilpligtes at betale erstatning, med tillæg af renter, til sagsøgeren for det angivelige tab af pensionsrettigheder, eller subsidiært, at genoprette de pensionsrettigheder, med tillæg af renter, som hun angiveligt har mistet i den nationale ordning, da disse pensionsrettigheder blev overført til sagsøgtets pensionsordning

Sagsøgerens påstande

- Den Europæiske Investeringsbank tilpligtes at erstatte det tab, som sagsøgeren har lidt i form af tab af pensionsrettigheder, opgjort til 55 641,17 EUR, med tillæg af påløbne renter til gældende sats, beregnet med tilbagevirkende kraft, som om den oprindelige overførsel omfattede det fulde beløb af hendes pensionsrettigheder i Istituto Nazionale della Previdenza Sociale, da den oprindelige anmodning om overførsel fandt sted.
 - Subsidiært tilpligtes EIB at iværksætte øjeblikkelig tilbageføring til ZZ i pensionsberettigede måneder af 55 641,17 EUR, med tillæg af renter til den gældende sats, beregnet med tilbagevirkende kraft, som om den oprindelige overførsel omfattede det fulde beløb af hendes pensionsrettigheder i Istituto Nazionale della Previdenza Sociale. I dette tilfælde foreslår sagsøgeren, at beregningen skal ske i henhold til artikel 71.1.1 i EIB's Staff Pension Scheme Regulations (EIB's bestemmelser vedrørende pensionsordningen for de ansatte).
 - EIB tilpligtes at træffe alle andre foranstaltninger, som Personaleretten finder rimelige.
 - EIB tilpligtes at betale sagens omkostninger, som er opgjort til 3 000 EUR.
-

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA